



సంపుటి 4, సంచిక 2

సెప్టెంబర్-అక్టోబర్ 2015

పల్లెస్రుజన

గ్రామం స్వాజనా శక్తికి వెలుగుదారుల వేణు
www.pallesrujana.org

ఒకేసారి వేడిగాలి. చల్లగాలినిచ్చే ఫౌన్
ఇంకా ఎన్నో.....

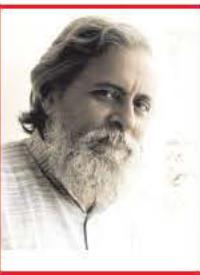


శ్రీని ప్రింటింగ్స్ వినూత్తు ప్రయోగం



కరెంటు స్తంభాలెక్షడం సులువు

సాంప్రదాయ పశువైద్యుడు 'బోయ పెద్ద రాజన్న'కు అస్త్ర నివాళి



రాజన్న ఆత్మకు
శాంతి కలగాలని
హనీబీ నెట్వర్క్
ప్రార్థిస్తా, ఆయన
స్వార్థిని, జ్ఞానాన్ని
నలుదిశలా వ్యాపించ
జేయాలని కోరుకుం
టోంది. మనదేశం

లోని నిస్వార్థ ఇన్వోవేటర్లు, గ్రామీణ వైద్యులు
నేవలకి ప్రతిగా తగినంత చేశామా? హనీబీ
నెట్వర్క్లో రాజన్నను గురించి ప్రానే సంతాప
సందేశంలో ఆయన రూపొందించిన వైద్య
ప్రక్రియలని ఉదహరించటం అవసరమేమా.
ఆయన నిస్వార్థ నేవలను కొనసాగించటానికి
ఆయన స్వార్థి మనకు తోడుగా ఉండుగాక.

- ప్రిఫసర్ అనిల్ కె. గుప్త,

వ్యవస్థాపకుడు, హనీబీ నెట్వర్క్



కి.బోయ పెద్ద రాజన్న, వశవుల మాలికా వైద్యుడు

రాష్ట్రపతి పురస్కారం (2012), హర్ష లెఫ్ట్ ఫోటో ప్రార్థించి (2012)

మరణః : 6 అక్టోబర్, 2015

రాజన్న ఆకస్మిక
మరణం మమ్మలను
దిగ్రాంతికి గురి
చేసింది. మా వ్యాధు
పూర్వక సంతాపాన్ని
తెలియజేస్తున్నాం. పర
మేశ్వరుడు ఈ దుఃఖ
సమయంలో ఆయన కుటుంబానికి తగ
దైర్యాన్ని ప్రసాదించాలని, ఆయన ఆత్మకు
శాంతి కలగాలని కోరుకుంటున్నాను.

- డా. విపిన్ కుమార్
దైర్కెట & బీఫ్ ఇన్వోవేషన్ అధికారి, ఎన్సిఎఫ్.

నా ప్రగాఢ సానుభూతిని రాజన్న
కుటుంబానికి అందజేయగలరు.

- పి. వివేకానందన్,
సేవ సంస్థ, మధురై, తమిళనాడు.

రాజన్న ఆకస్మిక మరణంతో పశ్చిమజన దిగ్రాంతికి గుర్తింది. 4-5 రోజుల పాటు అనారోగ్యంతో ఆస్పుత్రిలో వున్నా మంచి ఆసుపత్రి సాకర్యాలు
కూడా ఆయన్ను మనకు దక్కించలేకపోయాయి. అక్టోబర్ 6 నాడు దివంగతులైనారు. తన జీవితమంతా 'మూగ జీవాల కోసం' కృషి చేసిన రాజన్న పశువుల
వ్యాధులను తగ్గించటానికి మూలికలతో ఎన్నో ప్రయోగాలు చేశారు. దాదాపు 20 రకాల పశువుల వ్యాధులకు అధ్యుతమైన మూలికా వైద్యం విజయవంతంగా
చేసేవాడు. ఆయన తయారు చేసిన 'పొదుగువాపు' వ్యాధి మందును జాతీయ పరిశోధనా సంస్థ ధృవీకరించి, పేబింటుకై దేశ విదేశాలలో దరఖాస్తు చేసింది. ఈ పొదుగువాపు వ్యాధి మందు తెలుగు రాష్ట్రాలలో ముఖ్యరూపంగా వాడుతున్నారు. 2012 సం.లో ఎన్.ఐ.ఎఫ్. ద్వారా రాజన్న 'రాష్ట్రపతి పురస్కారం'
స్టోరించడం ఆయన జీవితంలో అత్యంత అరుదైన గారవం. ఈ పురస్కారంతో అనంతపురం జిల్లాలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో ఆయనకు పేరు ప్రశ్నాతులు
తెచ్చిపెట్టాయి. రాజన్న స్వాతంత్యాగ సరళమైన మనస్తత్వం కలవాడు, మానవతా వాది. తన జీవితమంతా ఏ ప్రతిఫలాన్ని ఆశించకుండా పశువులకోసం అన్ని
వేళల కష్టపడ్డాడు. ఆయన ఆత్మశాంతి కోసం ఆ మూగ జీవాలన్నీ మూగగా భగవంతుడై ప్రాణస్తున్నాయంటే అతిశయకీ కాదేమా. రాజన్న కుటుంబంలో
ఆయన బార్య, ముగ్గురు వివాహితులైన కూతుర్లు, ఆరుగురు మనవళ్ళు, మనవరాదు ఉన్నారు. ఈ కుటుంబానికి రాజన్న లేకుండా బ్రతికి దైర్యాన్ని, శక్తిని
భగవంతుడు ప్రసాదించాలని 'పశ్చిమజన' కోరుకుంటోంది. గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా కంకణం కట్టుకుని సాధించిన మూగజీవాలకై చేసిన సేవను
'పశ్చిమజన' కొనసాగించాలని నిర్ణయించుకుంది. ఈ చిన్ని ప్రయత్నమే ఆయన నిస్వార్థంగా తన ప్రాంతంలోని మూగజీవాలకు చేసిన సేవక పశ్చిమజన
చేస్తున్న 'నివాళి'. రాజన్నా మిమ్మల్ని మరువిలం. మీ ఆత్మకు భగవంతుడు పూర్తి శాంతిని ప్రసాదించాలని కోరుకుంటూ....

7 అక్టోబర్, 2015

- పశ్చిమజన బ్యండం.

'పశ్చిమజన రిజిస్ట్రేషన్ అమెరికా టెర్రిటోరీలు.....



2012లో రాష్ట్రపతి చేమలమీదుగా పురస్కారం స్వీకరిస్తున్న రాజన్న



2012లో 'హర్ష లెఫ్ట్ ఫోటో ప్రార్థించి' రాజన్నకు అరుదైన జాతీయ సత్కారం

సంపుటి-4 సంచిక - 2

సంపాదకవర్షం

ప్రధాన సంపాదకులు :
శ్రీగోదియర్
విశ్వసుల గణశం (అత్మిన్)

సంపాదకులు :
జమ్ములుడక కశిమోహన్

ఉప సంపాదకులు :
పల్లె వీర రాఘవ రెడ్డి

సలవోదారులు :
డా. కె.ఎల్. రావు
శ్రీ. అనిల్ సుమి
డా. గీర్వాసి
శ్రీ. పి. చంద్రకాంత శర్మ
జాగర్ణమూడి దుర్గాప్రసాద్
శ్రీమతి అరుణ గణశం
శ్రీ జమ్ములుడక శ్రీకర్

కార్యాన్నసు :
వెంకట్

పల్లెస్రుజన్

ఈ సంచికల్...

సెప్టెంబర్-అక్టోబర్ 2015

- | | |
|--|------|
| ● ఎన్.ఆర్.వి. (నాన్ రెసిడెంట్ విలేజర్) | - 4 |
| ● స్తంభాలనెక్కేందుకు చెప్పులు -
పాండురంగారావు సృజన | - 5 |
| ● కొనిదెం శ్రీనివాస్ వినుాత్త ఇన్వోవేషన్లు | - 9 |
| ● ఒక భారతీయ సగటు రైతు కథ -
ధారావాహిక 2వ భాగం | - 14 |
| ● 8వ జాతీయ ద్వ్యావార్దిక పోటీలు (2) | - 18 |
| ● స్ట్రైన్ ప్రింటింగ్లో పెయింటింగ్ లాంటి
బొమ్మలు ముద్రిస్తున్న ప్రిన్స్ సత్యం | - 25 |
| ● పల్లె జ్ఞానంతో పదిమందికి లాభం చేసిన
పందిరి పుల్లారెడ్డ | - 28 |
| ● పల్లెస్రుజన పరిచయంతో మారిన
మహిమాల్ చారి జీవన గమనం | - 29 |
| ● ‘పల్లెస్రుజన’ ప్రగతి | - 31 |
| ● స్పందన | - 32 |

ఎడిటింగ్ రియల్ అడ్మినిస్ట్రిక్షన్ :
పల్లెస్రుజన, 102,
వాయువురి,
సైనికవరి పోస్ట్,
సికింద్రాబాద్.
విస్ - 500 094.

ఫోన్ :
040-27111959
98660 01678

E-mail :
editor@pallesrujana.org
www.pallesrujana.org

డి.టి.పి. & డిజెనింగ్ :
నరేంద్రర్షాఫ్ట్ ప్రైమరాబాద్.
040- 40029002
81257 99904
E-mail :
narendragrafixhyd@gmail.com

కవర్ లోపలి పేజీల్లో

మానీటి కథ

సాంప్రదాయ పపువైద్యుడు ‘బోయ పెద్ద రాజన్’కు అత్ర నివాళి
మధ్య పేజీ :

అమృకానికి సిద్ధంగా వన్న ‘పునాది స్థాయి ఇన్వోవేషన్లు’
ప్రతి పేజీలో
అఱ్బల్ కలాం గారి సూక్షులు



HoneyBee Regional Collaborators & Publications

Honey Bee C/o Prof. Anil Gupta
Indian Institute of Management
Vastrapur, Ahmedabad - 380 015.
Gujarat, India, Ph.: 91-79-26324927, Fax : 91-79-26307341
E-mail : honeybee@sristi.org, http://www.sristi.org

Aama Akha Pakha (Oriya)
Dr. Balaram Sahu,
3R BP 5/2, BP Colony, Unit-8,
Bhubaneswar-751 012.Orissa.
E-mail : balaram_sahu@hotmail.com

Hittalagida (Kannada)
Dr. T.N. Prakash
Department of Agricultural Economics,
University of Agricultural Economics,
GKV, Bangalore-560 065.
E-mail : prakashtnk@yahoo.com

Num Vali Velanmai (Tamil)
P. Vivekanandan,
SEVA, 45, T.P.M. Nagar,
Virattipathu, Madurai - 625 010.
Tamil Nadu, India.
Phone: 0452 - 238 09 43(O), 0452- 238 36 19 ®
e-mail: vivekseva@gmail.com

Loksarvani (Gujarati) and
Sujh-Bujh Aas Paas ki (Hindi)
SRISTI, P.O. Box No. 1550.
Ambawadi, Ahmedabad - 380 015.
E-mail : loksarvani@sristi.org
sujhbujh@sristi.org

Ini Karshakan Samsarikkatte
(Malayalam)
James T J,
Peemade Development Society,
Peemade, Idukki-685 531, Kerala.
E-mail : pedes@md2.vsnl.net.in

Printed & Published by Brig. Pogula Ganesham, Owner and Printed at M/s Narendra Graphics, 1-5-1055/2/14, Flat No. 102, B.
Block, Silver Springs Residency, Saibaba Nagar, Old Alwal, Secunderabad - 500 010. Ph.: 81257 99904 and Published at 102,
Vayupuri, Sainikpuri Post, Secunderabad-500 094, A.P. Ph.: 040-27118555, Mobile : 098660 01678. Editor Sri J. Sesimohan.

'ధన్' కేంద్రిక విధానాలు రైతుల పాఠిం శాపమా?

తగినంత వర్షం లేకపోవటం అనేక విపరీతాలకి కారణమౌతోంది. పంటల నష్టాన్ని భరించలేక, చేసిన అష్టులను తీర్చే దారి కనిపించక, పెరుగుతున్న బుంజ భారాన్ని మోయలేక, అవమానాల దాడిని భరించలేక, అనుకున్నటి సాధించలేక ఈ పరిస్థితులను ఎదుర్కొలేక ప్రాణత్వాగానికి సిద్ధమపుతున్నాడు రైతున్న సూర్యునికి ర్రహంలా, మన రైతు సోదరుల జీవితాలను అంధకారంలోకి త్రోసివేస్తున్న పరిస్థితులు ఈనాడు మనకు స్ఫ్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఈ విపరీత పరిస్థితికి కారణాలేమిటి? బాధ్యతలేవరు? వీటిని రాకుండా చూసే అవకాశముందా? భవిష్యతులో ఇలాంటి పరిస్థితులు సంభవించకుండా ఏం చేయాలి? ఎలాంటి మార్పులు చేయాలి? ఎక్కడ మార్పులు చేయాలి? ఇలా ఎన్నో ప్రశ్నలు. వీటికి సమాధానాలు వెతకాలి. బహిరంగ చర్చలు జరగాలి. సమాజంలోని అన్ని పర్మాలు నిజాయితోసి, నిష్పకపాతంగా రైతుల బాధను పూర్తిగా అవగాహన చేసుకుని పరిష్కారాలు వెతకాలి.

దేశ పరిపాలనా విధానం, ఆర్థిక ప్రణాళికలు, శాస్త్రజ్ఞుల వైఫల్యాలు, టెక్నోలజీ తెచ్చిన బెడదలు, విత్తనాల లేఖి, రాజకీయ నాయకుల దృక్షథంలో వ్యత్యాసాలు, దురాశలు, అవిసీతపూర్వాలత ఆచరణలు, వైతిక విలువల పతనం, విద్యలో బిగబారుతున్న ప్రమాణాలు, ప్రజల మధ్య పెరుగుతున్న ఆర్థిక వ్యత్యాసం, సాంఘిక అన్యాయాలు, దీపీల వల్ల మారుతున్న ప్రజల ఆలోచనా తీరు, సెల్ఫోన్ ఆధారిత జీవితాలు, ధన మూలమైన జీవన సరళి, విదేశీ వ్యాపారమ్మల స్వార్దాలు, అంతర్జాతీయ రాజకీయ ఒత్తిడులు, తీవ్రవాదులు, నల్లిధనులు, శరీర సౌఖ్యమే ఉద్దేశ్యంగా మారిన జీవన శైలి, ఇంటర్వెట్ దురుపయోగాలు, ఎసుఎంఎసులు, వాట్స్ యాప్ అతి వినియోగాలు, టచ్ స్క్రీన్లు, జీవితంలోని ప్రతి పనికి "యాప్"లు, ప్రకృతిపై నిర్దక్షం, జీదలతో అహంకారపూర్వాలత వ్యవహరం ఇలాంటివేస్తే చర్చల్లో భాగం కావాలి. కూలంకు, వ్యత్తాకార దృష్టి కోణంతో పచ్చే 50 సంవత్సరాల్లో రాబోయే పరిమాణమల దృష్టి భవిష్యతులో అవలంబించవలసిన విధానాలు, రైతులను కష్టాల్లోకి తోసివేయని పథకాలు, సమాజంలో సమానత్వం దిగు ఆచరణలు, పరస్పర సహకార భరిత సమాజ నిర్మాణానికి తోడ్పడేలా రూపొందించాలి. చిత్తశుద్ధితో అమలు చేయాలి. ఇదంతా ఆదర్శ పథం. సంభవం కాదేమా! అయితే ఆదర్శానికి అతి దగ్గరగా చేరి మన దేశాన్ని శాంతి, సాభ్రాత్మత్వం, సామాజిక న్యాయాలతో నిర్మించుకోవాలి. అందరూ అనుకుంటే చేయలేసిటి, అసంభవమైనదేం కాదిది.

ప్రస్తుత పరిస్థితిని కొంత విశ్లేషించుకుండాం. మన గ్రామాలు 60 సంవత్సరాల క్రితం సమృద్ధిగా ఉండేవి. ప్రకృతితో సంయుక్తమం, స్వావలంబన వీటి శక్తులు. సాంఘిక అత్యాచారాలు, నిరక్షరాన్వయిత లాంటివి ఎక్కువగా పున్మా అవి వ్యవసాయదారుల్ని, వృత్తి పనులు చేసుకునేవాలని ఆత్మహత్యలు చేసుకునే పరిస్థితికి దారి తీయలేదు.

'ధన మూలం ఇదం జగత్' ప్రతిది ధనంతో ముడిపడిపోయింది. డబ్బు లేకుండా ఏ పనీ చేయలేసి పరిస్థితి వచ్చింది. అందుకి బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థ మారుమూల పర్సెలకి కూడా పాకిపోతోంది. ప్రతి గ్రామీణడి పద్ధతు చేరుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. డబ్బు లేకుంటే రైతుకు కావలసిన విత్తనాలు, ఎరువులు, కూలీలు, యంత్రాలు, దీజిలు, పెట్రోలు, రవాణా, వైద్యం, విద్య, బట్టలు, దేవుని దర్శనాలు.

కష్టాలు నిన్నసాధించటానికి రాలేదు.... నీ శక్తి సామర్థ్యాలను బయటకు తీసి నిన్న నీవునిరూపించుకునేందుకే వచ్చాయి...

వత్తికలు, దీవిలు, సెల్ఫోన్లు ఏవి లభించపు. డబ్బు లేకుంటే ఒక్కరోజు కూడా గదవటం కష్టం. జీవనాధార వృత్తులు కూడా కొనసాగటం అనాధ్యమౌతోంది..... ఆఖి పరమ సత్యం.

పాత తరం సాంప్రదాయకంగా, డబ్బు లేకుండా జీవనాన్ని కొనసాగించింది. డబ్బే ప్రధానంగా గ్రామీణాలు బ్రతికినట్టుగా చరిత్రలో సాక్ష్యాలు లేవు. కానీ స్వద్ధ యుగాలు, శాంతియుత జీవన ప్రమాణాలు మనకు తెలిసిన భారత చరిత్రలో ఎన్నో ఉన్నాయి. డబ్బే ప్రధానంగా జీవించడం, డబ్బుకై రోజుం వెంపర్లాడటం గ్రామ ప్రజల రక్తంలో లేదు. అందుకే డబ్బే ప్రధానైపోయన ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో తల్లడిల్లుతున్నారు. ఈ డబ్బు భాష అర్థం కాక, డబ్బు లేని పరిస్థితులను ఎదురొస్తే శక్తిని పెంచుకోలేక, డబ్బుతో, డబ్బును సంపాదించుకునే జ్ఞానం, అవకాశాలు తెలియుక, చీకట్టో దాలి వెతుకుతున్న వారిలా కొట్టమిట్టాడుతున్నారు. అయోమయంలో మునిగిపోతున్నారు. అలవాటులేని పనిని సమర్థవంతంగా చేయలేక పోతున్నారు. ప్రధానంగా ఈ వ్యతాపం రైతుల ప్రస్తుత పరిస్థితికి కారణం అనుకోవడంలో తప్పేమీ లేదు.

రైతు డబ్బు పండించడు. ధాన్యం పండిస్తాడు. చేపలు పడతాడు. వాటిని అవ్యాప్తి డబ్బు సంపాదిస్తాడు. అయితే తాను పండించిన ధాన్యాన్ని డబ్బుగా చేసుకోవడంలో ఆయనకు ప్రమేయమే లేదు. పెట్టుబడులకు ధనం కావాలి. విత్తునాలు, ఎరువులు, పశుగ్రాసం వ్యోరాల ధరలు రైతునిర్ణయించడు. పెట్టుబడులపై నియంత్రణ రైతుల చేతులనుంచి తప్పించేశాం. దిగుబడిపై కూడా ఆయనకు నియంత్రణ లేదు కారణం- ప్రకృతి వైపరీత్యాలు. కూలీల కొరత, పెరిగిన వ్యయం, యంత్రాల కిరాయి, వాటిఅందుబాటు, దిగుబడి, వాటి ధరలు..... ఇవస్తే రైతుల చేతుల్లో లేవు. ఎక్కడైతే పెట్టుబడి నుండి దిగుబడి వరకు చేసేవాడి చేతుల్లో ఉండదో, ఆ పరిత్రమ స్థిరంగా నిలబడేదు. తప్పకుండా విఫలమవుతుంది. మన రైతుల పరిస్థితి ఇప్పుడు ఇలాగే ఉంది. వ్యవసాయం కష్టపడినా, నష్టపోయేలా తయారైంది. దీనికి బాధ్యాలు రైతులు మాత్రమే కాదు.

రైతుల పరిస్థితి ఇలాపుంటే, దీనికి విరుద్ధంగా విద్యావంతులు, ఉద్దోగులు, పాలిక్కామామికులు, ఉద్దోగపతులు డబ్బును నేరుగా సంపాదిస్తారు. డబ్బుతో కొంటారు, డబ్బును ఆదా చేసుకుంటారు. ప్రతి నెలా డబ్బు వస్తుంది, డబ్బుతో డబ్బు చేసుకుంటారు. వీల జీవితాల్లో డబ్బు ప్రాధాన్యత మొదటినుండి ఉంది. డబ్బుతోనే ప్రారంభమై, దాంతోనే ముగుస్తుంది. డబ్బు లేకుండా ఎలా జీవించాలో వీరికి తెలియదు. ఎక్కడ డబ్బుంటే దేస్తుయినా పొందవచ్చు అన్న భీమా ఈ ద్రవ్యపూరిత జీవితాల్లో ఉన్న సత్యం. వీరికి డబ్బు ఎంతో అవలిలగా అర్థమవుతుంది. జీవితంలో, ఆలోచనల్లో, ఆచరణలో, చర్చల్లో అంతా డబ్బు మయమే. డబ్బుతో సహచర్యంవల్ల వీరు సాకర్యవంతంగా సులభంగా జీవించగల్గుతున్నారు.

రైతులు అలా కాదు. వారి జీవితాలు, పరిసరాలు, అలవాట్లు, అవసరాలు, సంప్రదాయ జ్ఞానం, ఇదో డబ్బులేని లోకం. అయితే ఈ సత్యాన్ని మనం గ్రహించక, వారికి తెలియని పద్ధతులను, వారిపై రుద్ది, కష్టాల్లోకి నెట్టుకుండా, వారి బలహీనతలను మనకు లాభకరంగా వాడుకోకూడదు. వారి శక్తులను, సామర్థ్యాలను, ప్రకృతితో వారికున్న సంయుమనాన్ని గుర్తించి, వారిని మరింత బలోపేతం చేస్తూ, స్వావలంబనతో, వారి జీవన విధానాలను శాంతియుతంగా కొనసాగించుకునే సులభమైన ఆలోచనా క్రమాన్ని చూపించడం మనందరి బాధ్యత. గ్రామీణ ప్రజల ఆర్థిక బలహీనతలను వాడుకుంటూ మనం దేశాభివృద్ధిని సాధిస్తున్నామని గర్వపడటం, గర్వానీయం.

చివరగా ఒకమాట. “గ్రామస్తులు మనం లేకుండా బ్రతకగలరు. కానీ, వారు లేకుండా మనం ఒక్కరోజు కూడా బ్రతకలేము”. ఈ సత్యాన్ని గ్రహిస్తే చాలా.

ఈ సంచికలో ‘ఎన్.ఆర్.ఐ.’ కానెస్ట్రై పారకులతో పంచుకుంటున్నాం. దాన్ని లోతుగా అర్థం చేసుకుని, ఈ కానెస్ట్రై వెనకాల ఉన్న ఉద్దేశ్యాన్ని సాధించటానికి తోడ్డుడతారని, తెలుగు గ్రామ ప్రజల జ్ఞానాన్ని విస్తారంగా ప్రజలందరికి చేరటానికి పూర్తిగా కృషి చేస్తారని ఆశిస్తూ.... ప్రార్థిస్తూ....

భవచ్ఛి
ఒగ్గెంటియర్ (పిచ్చెర్) సాగుప గళేశం

వర్షం వచ్చినపుడు పక్కలన్నీ నీడను వెతుక్కుంటాయి కానీ గద్దలు వర్షానికి తడవకుండా మేఘాల పైనుంచి ప్రయాణిస్తాయి.

ఎన్.ఆర్.వి.

(N.R.V.- Non Resident Villager)

నగరాల్లో, పట్టణాల్లో, ఇతర రాష్ట్రాల్లో, విదేశాలలో నివసిస్తున్న దాదాపు ప్రతి వ్యక్తి మూలం గ్రామీణ ప్రాంతంలోనే ప్రారంభమై వుంటుంది. మనకు కొత్తగా పరిచయమైన ఏ వ్యక్తి అయినా పరిచయ కార్యక్రమాలు ఫుర్తయిన తర్వాత వెంటనే అడిగే ప్రత్యు “మీదే ఊరు?” అని. మరి అలాంటి “మన ఊరు”కి మనమేదైనా చేయగలమా? అన్న ఆలోచనలోంచి పుట్టిందే “ఎన్.ఆర్.వి.” (నాన్ రెసిడెంట్ విలేజెర్) దృక్కథం.

మీరూ మీ ‘ఊరు’కి ఏదైనా ఓ చిన్న కార్యక్రమం చేయాలనుకుంటున్నారా? అందుకు నాందిగా ముందుగా మీ ఊరికి అవసరమైన ‘జ్ఞానాన్ని పంచండి’. అంతకంటే మంచిపని ఏముంటుంది. ఇందుకు మీరు చేయవలసిందల్లా “నలుగురు మీ ఊర్లోని వ్యక్తులను గుర్తించండి. వారినుండి ఒకొక్కవ్యక్తు కేవలం రూ. 200/-లు తీసుకుని, వాటికి మీ 200 రూపాయలు జోడించి ‘పల్లెస్యుజన్’ పత్రికకు చందాగా పంపండి. ఐదు సంపత్తురాల పాటు మీ గ్రామానాకి ఈ పత్రిక ద్వారా ఇతర పల్లెల జ్ఞానం అందుతుంది.

ప్రతి గ్రామం లోను ఏవో ‘సమస్య’ లతో ఆ గ్రామీణులు కష్టపడుతూ వుంటారు. అయితే ఈ సమస్యలకు మరో గ్రామం లో ‘పరిప్ాయరం’ ఉండ వచ్చు. ఈ పరిప్ాయాలు సమాంతరంగా అన్ని గ్రామాలకు అందజేయ టానికి ‘పల్లెస్యుజన్’ తోడ్డుడు తుంది. ఇలా ఒక గ్రామ సమస్యలకు పరిప్ాయాలు తోడవటంతో గ్రామాల ప్రజలు తమ జీవన భృతిని నిరాఫూటంగా చేసుకునే వెనులుబాటు కలుగు



మీ చందాను డిపాజెట్ చెయ్యవలసిన బ్యాంకు వివరాలు :

M/s Pallesrujana, Syndicate Bank, Sainikpuri Branch, Secunderabad,
S.B. A/c No. 30232200019150, IFS Code : SYNB0003023

మీ చిరునామా / వివరాలను పంపవలసిన చిరునామా :

పల్లెస్యుజన్, 102, వాయువురి, బైనిక్స్పురి పోస్ట్,

సికింద్రాబాద్ - 500 094. ఫోన్ : 040-27111959, నెల్ : 9866 00 1678

E-mail : president@pallesrujana.org, Visit us at : www.pallesrujana.org

నేను గెలవాలి అని గట్టిగా నిర్ధారించుకుంటే ఎప్పటికే కిడిపోపు.

మీ ఊరిని ఇతర గ్రామాల జ్ఞానంతో కలపడమే ‘ఎన్.ఆర్.వి. కాసెప్ట్... లేవండి...’ మీ ఊరి అయిదుగురు ఎన్.ఆర్.వి.లను గుర్తించి తలా రూ. 200/-లు సేకరించి ‘పల్లెస్యుజన్’కు 5 సంపత్తురాల చందా కట్టండి. మీ గ్రామానికి అమూల్యమైన సేవ చేయండి.

తుందని మా విక్యాసం.

‘పల్లెస్యుజన్’ పత్రిక మీ సహకారంతో మీ ఊరికి వెళుతుం దంటే మీకు కూడా సంతృప్తిగానే ఉంటుంది. నేను మా ఊరికి ఓ జ్ఞానాన్ని అందిస్తున్నాను అనే అనందం మీ మనసులో నిండుకుంటుంది. దీనివల్ల మీకు భర్యయ్యేడి కేవలం రూ. 200/-లు మాత్రమే. ఇక ఆలస్యమెందుకు, మీరే మీ ఊరి ‘ఎన్.ఆర్.వి.’ నాయకుడిగా ఏర్పడి మీ తోటి వారిని నలుగురిని ఓ గుంపుగా చేసుకుని మీ మారదర్శకత్వంలో మీ ఊరికి ‘పల్లెస్యుజన్’ అందేలా చూడండి. గ్రామీణ వికాసానికి జ్ఞాన దివ్యేలను ప్రసరింపజేస్తున్న పత్రిక ద్వారా మీ ఊర్లో కూడా లభిస్తున్న కొన్ని సమస్యల పరిప్ాయాలు మాకు అందడం ద్వారా వాటిని మరో గ్రామంలోని సమాజం ఉపయోగించుకునే అవకాశం కల్పించండి.

మీరు చేయవలసిందల్లా ‘ఐదు మంది ఓ గుంపుగా ఏర్పడి ప్రతి వ్యక్తి రూ. 200/-లు అంటే మొత్తం రూ. 1,000/-లను పల్లెస్యుజన్ కు పంపండి. ఐదు సంపత్తురాల పాటు మీ ఊరికి ‘పల్లెస్యుజన్’ పత్రిక పంపబడుతుంది. మీరు చందా పంపేముందు మీ గుంపులోని ఐదు మంది పేర్లు, వారి ఫోన్ నెంబర్లు, మీ ఊరి చిరునామా పంపడం మరపకండి. మీ చందాను క్రింద వివరించిన ‘బ్యాంకులో డిపాజెట్ చేసి, మీ వివరాలు ఎన్సిఎంఎస్/ మెయిల్ ద్వారా తెలియ జేయండి’. మా ఊరికి నేనో మంచి పని చేశాను అన్న తృప్తితో జీవించండి.

ఈ ఆలోచనను మీ తోటి మిత్రులతో పంచుకోండి. వారు కూడా ‘ఎన్.ఆర్.వి.’ గ్రాపులో భాగస్వాములు అయ్యందుకు సహకారించండి. గ్రామీణ వికాసానికి గ్రామాల్లోనే పరిప్ాయరం ఉండని బుబువు చేయండి. 30పేట తెలుగు గ్రామాలకు ‘ఎన్.ఆర్.వి. కాసెప్ట్’తో “పల్లెస్యుజన్” పత్రిక త్వరలో చేరుతుందని, మీ సహకారంతో తప్పకుండా మాకల నిజమపుతుందని ప్రగాఢంగా



ఇన్నోవేటర్ పాండు రంగారావు మరీ స్వజన

స్తంభాలనెక్కిందుకు చెప్పులా

AnuroVid

ఈక ‘ఆవిష్కరణ’ జరగటానికి కొందరు వ్యక్తులు కారణం కావచ్చు, కొన్ని సంఘటనలు కారణం కావచ్చు, కొన్ని బాధలు కూడా కారణం కావచ్చు. అలాంటి కోవకు చెందినదే ‘పల్లెస్వజన’ పారకులకు గతంలో పరిచయమైన మెదక్ జిల్లా, కంగ్రెసు మండలంలోని మారుమూల గ్రామమైన ‘సుక్కలతీర్థ’ గ్రామవాసి “కంటాలి పాండురంగారావు”. 2014 మార్చి-ఏప్రిల్ సంచికలో పాండురంగారావు తయారు చేసిన ‘పైర్లు పంచర్ కాకుండా ఉండేందుకు ఒక రసాయనం’ మీకండరికీ గుర్తుండే ఉంటుంది. గ్రామీణ స్థాయినుండి వచ్చిన మోటార్ సైకిల్ మెకానిక్ కాబట్టి గ్రామీణుల సాధక బాధకాలను గమనించి నాడు తయారు చేసిన ‘ట్యూబులకు పంచర్ కాకుండా నిరోధించే రసాయనం’ నేడు కార్బరూపం దాల్చి ఇప్పటికే ఎన్నో వేల ట్యూబులను విక్రయించడం కూడా జరిగింది. తన ప్రధాన వృత్తికి ప్రత్యామ్యంగా ఇప్పుడు ఈ ట్యూబుల వ్యాపారం కొనసాగుతోంది.

స్వతహగా స్వజనాత్మకత కలిగిన వ్యక్తి అయిన పాండు రంగారావుకు ఈమధ్యనే మరో ‘ఇన్నోవేషన్’ తయారు చేసే సంఘటన ఒకటి జరిగింది. తన మిత్రుడు

ఒకతను కేబుల్ టీవీలో పనిచేస్తుండేవాడు. ఒకరోజు వర్షం పదుతుండగా ఊర్లోని కేబుల్ వినియోగదారులలు తమ టీవీ సరిగా రావటం లేదనటంతో కరంటు పోల్కు నిచ్చేన వేసుకుని పైనున్న కేబుల్ టీవీ వైర్కు అతుకు పెట్టే పనిలో నిమగ్నమై వున్నాడు. ఆ నిచ్చేనను కదలకుండా పట్టుకున్న మరో సహాయకుడు కాస్త ఏమరుపాటుగా ఉండటంతో అసలే వర్షం పడి బురదగా వున్న నేల కావటంతో నిచ్చేన జారటం వల్ల పైనుండి తన మిత్రుడు క్రింద పడటంతో అతని కాలు విరిగింది.

ఆ తర్వాత కొన్ని రోజులకు అతని ఇంచికి వెళ్లి పలకరించి వద్దామని వెళ్ళాడు పాండురంగారావు. అతను ఇట్లోనే మంచంపై ఉండటం చూసి ‘ఏంబీరా, ఇప్పుడేం చేస్తున్నావు’, ఎలా వుంది నీ పరిస్థితి అని అడగ్గా, కాలు విరిగిన నేనేం చేయగలను భాళీగా ఇంట్లో ఉండటం తప్ప, ఏదైనా నాకు తగిన పని దొరకక పోదా అని ఆలోచిస్తూ ఇంట్లోనే ఉంటున్నాను అన్నాడు.

రోజు ఏదో ఒక పని చేసుకుంటే కాని కుటుంబం గడవని ఈరోజుల్లో ఒక వ్యక్తి మంచాన పడివుండటం అంటే కొద్దిగా బాధ అనిపించింది పాండురంగారావుకి. మళ్ళీ

మనిషికి జీవితంలో కష్టాలు కూడా ఉండాలి. ఎందుకంటే ఆ సమయంలోనే సుఖాలను గురించి అల్సోచిస్తాడు.



ఇంకొక కార్బికుడికి ఇలాంటి పరిస్థితి రాకుడదు అని, ఈ సమస్యలకు ఏదైనా పరిష్కారం ఆలోచించాలని నిర్ణయించు కున్నాడు. అగ్రికల్చరల్ బి.ఎస్స్ చదివిన తన మరో మిత్రుడు శీకాంత్ తో కలిసి ఈ విషయమై చర్చించి దీనికో పరిష్కారం కనుగొనాలి అనుకున్నారిద్దరూ. అనుకున్నదే తడవుగా శీప్రంగా ఆలోచించి ఓ పరిష్కారం తోచదంతో అనుకున్న సాధనం తయారు చేశారు ఇద్దరు మిత్రులు.

తాము తయారు చేసిన సాధనాన్ని ప్రయోగించి చూశారు. అందులోని కొన్ని ఇబ్బందులను గుర్తించి మరో సాధనానికి ఆ ఇబ్బందులు రాకుండా ఉండేలా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. ఆ తర్వాత ఇంకోటి, మరోటి ఇలా దాదాపు 15 సార్లు మార్పులు చేర్చులు చేసి చూశారు. తాము చేసిన ప్రతి డిజైన్లోని లోపాలను చాలా క్లుప్తింగా పరిశీలించారు. ఎక్కుటపుడు ఒక్కోసారి జారిపోయేది, అది ఎందుకు జారిపోతుంది, ఇలా జారకుండా ఉండటానికి ఏం చేస్తే బావుంటుంది లాంటి ఎన్నో తమ ప్రశ్నలకు తామే జవాబులు కనుగొన్నారు. పరికరంలోని ఏ భాగం ఎన్ని మిల్లి మీటర్ల పొడవుండాలి? ఎన్ని డిగ్రీల ఒంపతో వండాలి లాంటి ఎన్నో వందల ప్రశ్నలు తమ మస్సిప్పుంలో మెదిలడం, వాటికి పరిష్కారాలను తామే కనుగొని మొత్తానికి సంపూర్ణమైన ఒక పరికరం ఒక సంవత్సరంలో తయారు చేయడం జరిగింది.

అనుకున్న విధంగా అన్ని సమస్యలకు పరిష్కారంగా పరికరమైతే తయారైంది కానీ ఓ చిన్న సమస్య వారిని వేధించ సాగింది. ఇది దాదాపు ఒక్క కాలికి తోడిగే 'చెప్పు లేదా బూటు లాంటి పరికరం' ఒక్కటి ఒకబిన్నర కిలోలు

ఉంది. అంత బరువు మోయటం కొద్దిగా ఇబ్బందికరమైన విషయం. దీనికి కూడా పరిష్కారం కనుగొంటే బావుంటుంది కదా అని ఆలోచించాడు పాండురంగారావు. ఇక్కడ రెండు విషయాలు బాగా ఆలోచించాడు. మొదటిది దాదాపు 100 కిలోల మనిషి బరువును మోయగలగాలి, స్టంథం ఎక్కిన తర్వాత ఇక్కడ కనీసం అరగంట పని చేయాల్సిన అవసరం వచ్చినా, స్థిరంగా నిలబడ్డ మనిషి బరువుకు పంగ కూడదు..... మనిషి ఒక్కోసారి రెండు కాళ్ళపై నిలబడటం కాస్త ఇబ్బంది అయినప్పుడు ఒక కాలుపై ఎక్కువ భారం వేసి నిలబడి పని చేసుకోవటం పరిపాటి అలాంటప్పుడు ఒకే కాలుపై భారం ఎక్కువ అవుతుంది..... ఇలాంటి సమస్యలన్ని ఆలోచించి ఆ పరికరలో అనవసరమైన కొంత బరువును తగ్గించి మొత్తానికి పూర్తి స్థాయి నమూనాను 750 గ్రాములతో తయారు చేయగలిగాడు.

మనం నడిచేటపుడు ఎలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకుంటామో (యాధృశ్చికంగానే) అలాంటి జాగ్రత్తలు తీసుకోవటం మినహా పీటిని ధరించి ఎక్కువ జాగ్రత్తలు తీసుకోవాల్సిన అవసరమేమీ లేదంటాడు పాండురంగారావు. మామూలుగా నడిచేటప్పుడు, అలాగే నిచ్చేన ఎక్కుటప్పుడు ఒక కాలు తీసి మరో అడుగు వేస్తాము. అలాంటప్పుడు కూడా మరో అడుగు వేయబోయే కాలికున్న ఈ పరికరం కూడా ఊడిపోయే సమస్య లేదంటాడితను. తాను స్వయంగా ఎలాంటి విద్యుత్తు వైర్లు లేని పోలును కూడా చివరి అంచుదాకు ఎక్కి చూశాడు. మామూలుగా సిమెంటు



సూర్యుడిలా వెలగాలి అనుకుంటే ముందు సూర్యుడిలా కాలడం నేర్చుకో.

కరెంటు స్తంభం మొదలు లాపుగా పైకి వెళ్ళుకొద్ది సన్నబడుతూ వుంటుంది. అయినా సరే ఈ సాధనంతో చివరి అంచుదాకా వెళ్ళి ప్రయోగాత్మకంగా పరీక్షించాడు. ప్రస్తుతం సిమెంటు విద్యుత్ స్తంభాలలో మూడు రకాల స్తంభాలు ఉన్నాయని, ఒక్క స్తంభాన్ని ఎక్కుటందుకు ఒక్క రకమైన పరికరం కాకుండా ఎలాంటి స్తంభాన్నయినా ఎక్క గలిగేటందుకు అనుకూలంగా ఉండేలా ఒక పరికరాన్ని రూపొందించాడు.

దాదాపు 18 రకాల పరికరాలు, 25 నుండి 30 కిలోల ఇనుము వాడిన తర్వాత ఈ పరిపూర్ణ పరికరం తయారైంది. వ్యధా అయిన ఇనుమును కూడా తుక్కు క్రింద అమ్ముకుని సొమ్ము చేసుకున్నాడు పొండు రంగారావు, అది వేరే విషయం. కానీ, ఇంత ఛపికతో, ఇంత పట్టుదలతో తాను తయారు చేసిన పరికరం ఎంతోమంది విద్యుత్తు కార్బూకులు, కేబుల్ టీవీ కార్బూకులు, ఇంటర్నెట్ కేబుల్ కార్బూకులు లాంటి ఎందరివో జీవితాలకు సంపూర్ణ ఆనందాన్ని, క్లేమాన్ని, నమ్మకాన్ని కలిగిస్తుందన్న ఆనందం ఆతని కళ్ళలో తొణికిసలాడింది. భవిష్యత్తులో తన మిత్రుడిలాగా ప్రమాదవశాత్తు కాలువిరిగి ఇంట్లో నిస్పుహతో ఎవ్వరూ ఉండరన్న విశ్వాసం కల్గింది.

మామూలుగా ఇనుప కడ్డిని వంచవచ్చు కానీ, అలా వంచినట్టయితే అందులో తగినంత దృఢత్వం ఉండదు కాబట్టి ఈ పరికరంలోని చిన్న చిన్న వంపులను కూడా వేడిమీదనే చేయటం జరిగిందని, అలా చేస్తేనే ఆ వంపు చేసిన చోట శక్తి సన్నగిల్లకుండా ఉంటుంది అంటాడు పొండురంగారావు. వీటికి చెప్పుల మాదిరిగా ఫ్లైట్లు అమర్చి



ఒకరని బిడించడం చాలా సులువు, మరొకర్ని గెలుచుకోవటమే చాలా కష్టం.



ఉంటాయని, వాటి ధరించే వ్యక్తి తాము చెప్పులు వేసుకున్నేనా, బూట్లు వేసుకున్నేనా లేదా ఉత్త కాళ్ళతోన్నేనా సరే వీటిని ధరించి మామూలుగా వాడుకోవచ్చు ఆ పరికరాని కున్న బెల్లును బిగించుకుంటే చాలు అంటాడు.

అంతటితో ఆగక ఆ పరికరాన్ని అతి భయస్తుడు, రాత్రిపూట బైటకు వెళ్ళాలంటే కూడా భయపడే తన బావగారితోనే ప్రయోగాత్మకంగా వాడి చూడటంతో ఈ సాధనంపై తనకెలాంటి భయమూ లేదని, ఎవ్వరైనా సరే నిర్భయంగా వినియోగించుకోవచ్చనని అంటాడు పొండురంగారావు.

ప్రస్తుతం మనమందరం గమనిస్తునే వుంటాము. దాదాపు ప్రతి విద్యుత్ శాఖ లైన్సెన్, ప్రతి కేబుల్ ఆపరేటర్, తప్పకుండా సిమెంటు స్తంభాలను ఎక్కు పని చేయవలసి వుంటుంది. అలాంటప్పుడు పైకి స్తంభం ఎక్కు మనిషికి తోడు క్రింద నిచ్చేనను పట్టుకునేందుకు మరో వ్యక్తి కూడా అవసరమే. అయినా నిచ్చేన పట్టుకున్న వ్యక్తి అజ్ఞాగ్రత్త

వహిస్తే పైనున్న వ్యక్తి ప్రమాదానికి గురి కాక తప్పదు. ఈ రెండు సమస్యలకు ఒకే పరిష్కారం ఆలోచించాడు పాండురంగారావు. ఒకే వ్యక్తి ఈ సాధనాన్ని ధరించి సిమెంటు స్తంభాలను అధిరోహించవచ్చు. క్రింద సహకరించడానికి మరో వ్యక్తి అవసరం లేదు. మరో ముఖ్యమైన విషయం తాను ఏదైనా ప్రమాద వశాత్తు క్రింద పడతానేమానన్న భయం అంతకన్నా లేదు.

మొత్తానికి పాండురంగారావు కనుగొన్న ఈ పరికరం కూలీల భర్మను మిగల్చడంతో పాటు, వ్యక్తి ప్రమాదాలను కూడా భచ్చితంగా అరికట్టగలగడం ఎంతో ప్రశంసనీయం. ఇలాంటి సాధనం కోసం ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల్లోని ఎన్నో లక్షల మంది, దేశ వ్యాప్తంగా ఎన్నో కోట్లమంది విద్యుత్, కేబల్, ఇంటర్నెట్ రంగాలకు చెందిన కార్బూకుల జీవితాలను ప్రమాదాల నుంచి కాపాడుతుంది అనటంలో ఎలాంటి అతిశయోక్తి లేదు. ఎంతోమంది కార్బూక వర్గాల వారు ఇలాంటి సాధనం కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు అనటంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. ఇంతటి మహత్తరమైన

పని చేయగల, నమ్మకాన్ని అందించగల ఈ పరికరం భారీదు కేవలం రూ. 350లకు మించదు అంటాడు పాండురంగారావు. అంటే కార్బూకులకు అందరికీ అందుబాటులో లభించే ఈ అద్భుతమైన, సృజనాత్మకమైన ఈ పరికరం అనతి కాలంలోనే అనేక మంది ప్రజల మనసుల్లో సుస్థిర స్థానం ఏర్పరచుకోవటమే కాదు, మన ఇన్నోవేటర్ పాండురంగారావుకు కూడా మంచి పేరు, ప్రభ్యాతులను ఆర్థించి పెడుతుందని విశ్వసిస్తోంది ‘పల్లెస్వజన’.

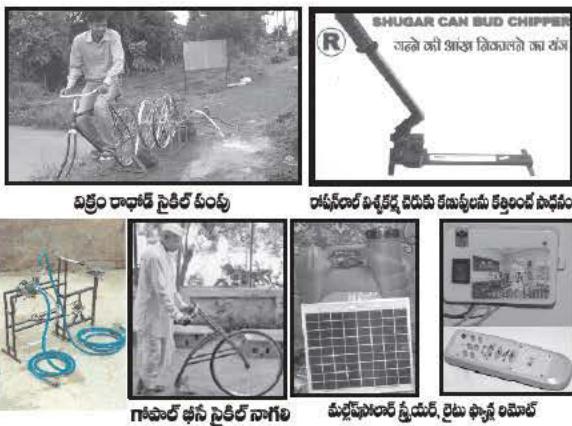
పాండురంగ తయారు చేసిన ఈ స్థంభాలు ఎక్కు సాధనం దేశవ్యాప్తంగా అందుబాటులో ఉండేలా చేయాలంటే పారిశ్రామికవేత్తలు ముందుకు రావాలి. మంచి మార్కెట్ పద్ధతులు, ఇంజనీరింగ్ ప్రావీణ్యంతో ఉత్సాధన చేసి నాణ్యమైన ఈ సాధనం కోట్లమందికి అతి స్వల్ప కాలంలో అందుబాటులోకి వచ్చి భవిష్యత్తులో ఇలాంటి ప్రమాదాలు జరగుండా ఉండేలా తోడ్పడటానికి పారిశ్రామికవేత్తలు ‘పల్లెస్వజన’తో సంప్రదింపులు జరిపేందుకు ముందుకు వస్తారని ఆశిస్తోంది.

పల్లెస్వజన కార్బూలయంలో ఇన్నోవేషన్ విస్తృత కేంద్రం

దీశవ్యాప్తంగా పునాదిస్థాయి ఇన్నోవేటర్లు (గ్రామిణ శాస్త్రవేత్తలు) తయారు చేసిన ఇన్నోవేషన్ ప్రదర్శన ‘పల్లెస్వజన’ కార్బూలయంలో ఏర్పాటు చేయడమైనది. ఈ ప్రదర్శనము పాతలాల, ఇంజనీరింగ్ కళాశాల విద్యార్థులు, రైతులు సందర్శిస్తున్నారు.

రైతులు ఈప్రదర్శనము చూస్తే వారికి అవసరమైన పనిముట్టును గుర్తించి వాచిని లాభకరంగా వినియోగించుకునే అవకాశం లభించటంతో పాటు, దేశీయ జ్ఞానానికి చేయుతను అందించిన వారపుతారు. మీ సమస్యలను పల్లెస్వజనతో చర్చించవచ్చు.

ప్రాదరాబాద్ పట్టినపుడు ‘పల్లెస్వజన’ కార్బూలయాన్ని తప్పక దర్శించండి. ముందుగా మా కార్బూలయానికి సమాచారాన్ని అందించినట్లయితే, మీ సందర్భము అర్థవంతంగా చేస్తాం.



అందరికీ సమానమైన ప్రతిభ ఉండకపాచివచ్చు కానీ ప్రతిభను పెంచుకునే అవకాశాలు అందరికీ సమానమే.

కొనిదెళ శ్రీసివాగ్ విస్తాత్మ ఇన్స్ట్రిచ్యూషన్లు



మనం మన దినచర్యలో భాగంగా అనేక పనులు చేస్తూ వుంటాం. ఆ పనులకి అనేక రకాల వస్తువులు వాడుతూ వుండోచ్చు. మనం వాడుతున్న వస్తువులు కానీ, ఆ పనులను వేరే వస్తువులతో కూడా చేయవచ్చునన్న ఆలోచన కానీ, మనం వాడుతున్న వస్తువులనే వేరే పనులకి కూడా వాడవచ్చునన్న ఆలోచన కానీ వుంటే దాన్ని ఆచరణలో పెడితే అవే ‘ఇన్వోవేషన్లు’ అవుతాయి. కొందరు, ఇది పెద్ద విశేషమేమీ కాదని అనుకుంటారు. కానీ, కొందరు ప్రత్యేకమైన వ్యక్తులు మాత్రం తాము చేస్తున్న పనిలోంచే మరో వస్తువు పుట్టుకు రావటానికి నిరంతరం ఆలోచిస్తూ, ఓ వస్తువు రూపకల్పన చేయటానికి ఎప్పుడూ ప్రయత్నిస్తునే వుంటారు. అలాంటి కోవకు చెందిన వాడే “కొనిదెళ శ్రీనివాస్”.

ప్రకాశం జిల్లా, ముండుమూరి మండలం లోని

మీ ప్రమేయం లేకుండా మీరు ఏటి సాధించలేరు. మీ ప్రమేయమే ఉంటే ఎప్పటికీ ఓడిపోలేరు.

మారెల్ల గ్రామానికి చెందిన సాధారణ రైతు హన్సుంత రావు, సుబ్బరత్నం దంపతుల ఏకైక పుత్రుడు కొణిదెల శ్రీనివాస్. ఇతనికి ఒక అక్క ఉంది. సాధారణ రైతు బిడ్డ కాబట్టి మామూలుగానే ఆర్థిక ఇబ్బందుల దృష్ట్యా పదవ తరగతి పరకు చదువుకుని, ఇక పై చదివే స్థామత లేక, ఐబీలో ఎలక్ట్రికల్ కోర్సులో చేరాడు. అది కూడా పూర్తి చేయలేక మధ్యలో మానివేశాడు. ఐబీలో నేర్చుకున్న కాస్త ఎలక్ట్రికల్ పరిజ్ఞానంతో ఊర్లో చిన్న చిన్న గృహాల కరెంటు పనులను చేసి కొంత అనుభవం సంపాదించిన శ్రీనివాస్ ఇక్కడ పని లాభసాటిగా ఉండడని పది సంవత్సరాల క్రితం ప్రైదరాబాద్ కు తన మకాంను మార్చాడు. కొంత కాలం ప్రైదరాబాద్లో ఒక వ్యక్తి దగ్గర ఎలక్ట్రికల పని చేస్తూ ఇంకా ఏదైనా మంచి పనితనమున్న విద్యలో ప్రావీణ్యం సాధించి మెరుగైన సంపాదన ఉండేలా చూసుకోవాలని కలలు కన్నాడు.

ఆ ఆలోచనల్లోనే ఎలక్ట్రికల్ పనులకు బదులు ఎలక్ట్రోనిక్ పనులు నేర్చుకుంటే బాధంటుంది కదా అనుకుని కరంటు పనులు చేసుకుంటూనే కంప్యూటర్ హార్డ్‌వేర్ (మొకానిజం) నేర్చుకోవటం మొదలు పెట్టాడు. ఆ విద్య పూర్తయిన వెంటనే కొన్నిచోట్ల సహాయకునిగా పని చేసి బాగా అనుభవం వచ్చిన తర్వాత పైదరాబాద్‌లోని అత్యంత రద్దీ ప్రదేశమైన అమీర్ పేటలో ఒక దుకాణం అద్దెకు తీసుకుని తానే స్వంతంగా “శాప్ కంప్యూటర్ హార్డ్‌వేర్” అనే పొపును ఏర్పరచుకున్నాడు.

స్వంత పొపు, రద్దీ అయిన పరిసరాలు కాబట్టి పొపు బాగానే జరుగుతోంది. తీరిక లేకుండా పనిచేస్తున్నా తాను చేస్తున్న పనిలో ఒకింత ప్రత్యేకతను చూపించాలనే తృప్తితో అనతి కాలంలోనే మంచివేరు సంపాదించు కున్నాడు శ్రీనివాస్. కంప్యూటర్లను బాగా మరమ్మతు చేయడమే కాదు, ప్రతి పని నిశితంగా చేయడం వల్ల ఏ వస్తువు సామర్థ్యం ఏమిటి? అది చేసే పని ఎలాంటిది అని ఆలోచించి ఆ వస్తువును గురించిన క్షణమైన పరిశీలన చేసే అలవాటు చేసుకున్నాడు. ఆ అలవాటులోంచే కొత్త సాధనాలకు రూపకల్పన చేయగలిగాడు శ్రీనివాస్.

ఒకవైపు చల్లచీగాలి, మరోవైపు వెళ్లచీగాలిని వీచే ఫోటో:
కంప్యూటర్ లో ప్రధానంగా పని చేసేది “ప్రాసెసర్”. కంప్యూటర్ ‘అన్’ అయిన క్షణం నుంచి ‘అఫ్’ చేసే వరకు నిరంతరంగా పనిచేసేది. ఇంత పని చేసేటప్పుడు అది అలసిపోవటం పరిపాటే కదా. అందుకని ఆ ప్రాసెసర్



మీరు మీ కర్తృవ్యాఖ్యానికి సెల్యూల్ చేస్తే ఇంతపరికి సెల్యూల్ చెయ్యపలసిన అవసరం లేదు.

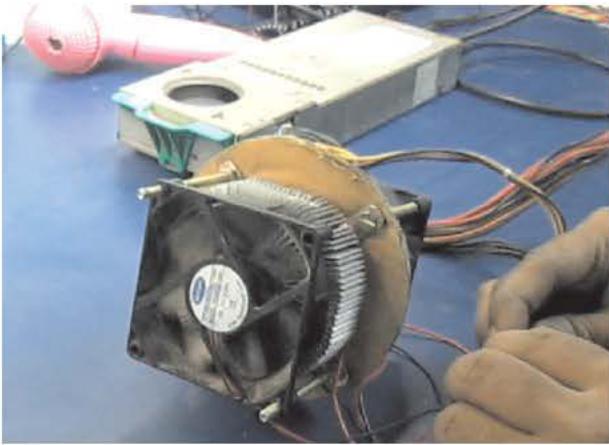
కానీ మీరు మీ కర్తృవ్యాఖ్యాన్ పొల్యూల్ చేస్తే అందరికి సెల్యూల్ చెయ్యాలి వస్తుంది.



ఎంత పని చేసినా వేడెక్కకుండా ఉండేందుకు ఎప్పటికప్పుడు దాన్ని చల్లబర్యాడానికి ఒక “చిప్”ను, దానిపైన ఒక ఫ్యాన్ ను బిగించడం ద్వారా ఆ చిప్ వేడిమిని బైటకు తరిమేస్తూ వుంటుంది. తద్వారా ‘ప్రాసెసర్’ను ఎప్పటికప్పుడు చల్లబడుతూ వుంటుంది.

ఈ చిప్కు విడిగా విద్యుత్ సరఫరా (డిసి విద్యుత్) అందించినట్టయితే అది ఒకవైపు అత్యంత చల్లగా వుంటుంది. అది ఎంత చల్లగా వుంటుందంటే దాదాపు మనం ఐసుగడ్డపైన చెయ్యి పెట్టినట్లుగానే వుంటుంది. ఈ చిప్కు మరో వైపు వేడిగా వుంటుంది. దాన్ని ముట్టుకోవటం కొంచెం కష్టమే. అంటే చిప్కు ఒకవైపున చల్లదనాన్ని ఇప్పటం కోసం అందులోని వేడిమిని అంతటినీ మరో వైపుకు పంపుతుంది.

దీన్ని గమనించిన శ్రీనివాస్ చిప్లోని చల్లదనం వున్న వైపును ‘ప్రాసెసర్’ పైన వుంచితే అందులోని చల్లదనం వల్ల ప్రాసెసర్ వేడి కాకుండా వుంటుంది. అలాగే మరోవైపు వచ్చే వేడిమిని దానికి అతికించిన ఫ్యాన్ ద్వారా బైటకు పంపుతుంది. అంటే ఈ చిప్కు రెండువైలా రెండు ఫ్యాన్లు అతికిస్తే ఒకవైపు వేడి గాలి, మరోవైపు చల్లచీ గాలి సోకుతుంది కదా అని ఆలోచించాడు. ఈ విషయం దాదాపు కంప్యూటర్లను మరమ్మతు చేసే అందరికి తెలుసు. కానీ ప్రయోగాత్మకంగా చేసి చూపించాడు శ్రీనివాస రావు. ఇప్పుడితను తయారు చేసింది కంప్యూటర్లలో



వినియోగించే చిన్న ఫ్యాన్సు, ఒక చివ్సు మరికొన్ని తీసివేసిన వ్యర్థ భాగాలు మాత్రమే. కానీ, ఈ చివ్సు ఇంకొంచెం పెద్దదిగా తయారు చేసుకుని పెద్ద ఫ్యాన్లను బిగిస్తే గదికి తగినంత గాలిని కూడా సరఫరా చేయగలను అంటాడు శ్రీనివాస్. అంతేకాదు, ఈ ఫ్యాన్కు ఒక చిన్న స్విచ్‌ను ఏర్పాటు చేయటం ద్వారా చలికాలం గదిలోకి వేడిగాలి వచ్చేట్లుగా, బయటకు చల్లటి గాలి వెళ్ళేట్లుగా కూడా ఏర్పాటు చేయవచ్చు అంటున్నాడు.

ప్రస్తుతం అందరు ఇళ్ళల్లో వాడే ఎయిర్ కండిషన్ మిషన్లు గదిలోకి కేవలం చల్లగాలిని మాత్రమే వదిలి గదిని చల్లబరుస్తాయి. ఒకవేళ చలికాలం వచ్చిందంటే ఎసి ఆఫ్ చేసుకోవాల్సి వస్తుంది. అయినా ఒక్కసారి చలి విపరీతంగా వున్నపుడు గదిలోకి వేడి గాలి వచ్చి వెచ్చగా పడుకోవటానికి వీలు లేదు. ఇవి కేవలం ఎయిర్ కూలర్లు మాత్రమే తప్ప ఎయిర్ కండిషన్లు కాదని అంటాడు శ్రీనివాస్. కానీ తాను తయారు చేసిన ఈ సాధనం “సరియైన ఎయిర్ కండిషన్” అంటాడు. గదిలో వెచ్చగా వుండాలనుకుంటే కేవలం ఈ యంత్రానికున్న ఒక స్విచ్ నొక్కితే చాలు వెచ్చగా పడుకోవచ్చు అంటాడీయన.

ప్రస్తుతం మనకు అందుబాటులో వున్న ఎయిర్ కండిషన్లు ఖరీదులో విపరీతమైనవే కాకుండా, దానికి అయ్యే విద్యుత్ ఖర్చు కూడా చాలా ఎక్కువ. అంతేకాదు ఇది ప్రధానంగా గ్యాస్ కంప్రెషన్‌తో పని చేస్తుంది కాబట్టి గ్యాస్ అయిపోయిన వెంటనే నింపుకోవాలి. ఇది కూడా అదనపు

ఖర్చు. కానీ తాను తయారు చేసిన ఈ యంత్రానికి ఎలాంటి మొయించెన్నే ఖర్చు లేదు, ఖరీదూ తక్కువగా వుంటుంది, విద్యుత్ ఖర్చు కూడా నామమాత్రంగా వుంటుంది అంటాడు శ్రీనివాస్.

పసుపులను గాలి మరియు బ్రిష్టో పుట్టుం చేసే పరికరం:

పూర్వం ఏదైనా ఒక పసుపుకు దుమ్ము, ధూళి అంటినట్లయితే దాన్ని శుభ్రం చేయడం కోసం పెద్ద పస్తువైతే చీపురుతోసు, సూక్ష్మమైన పస్తువైతే బ్రిష్టోసూ శుభ్రం చేసి ఇంకా ఏమైనా దుమ్ము, ధూళి మిగిలి పుండేమోనని నోటిటో ఊదేవారు. ఆధునిక పరిజ్ఞానం తోడవటంతో వాటిని ‘బ్లోయర్’ ద్వారా శుభ్రం చేసి, ఆపైన ఒక బ్రిష్టో తుడిచి మళ్ళీ బ్లోయర్ ద్వారా ధూళిని శుభ్రం చేయడం జరుగుతుంది.

కానీ, వినూత్త ఒరవడులకు రూపకల్పనలు చేసే మన ఇన్నోవేటర్ శ్రీనివాస్ మాత్రం రెండు పనులనూ ఒకేసారి చేసేలా ఓ సులభమైన పరికరాన్ని తయారు చేశాడు.

చేతితో పనిచేసే చిన్న బ్లోయర్ ను తీసుకుని దాని మొదట్లో ఒక బ్రిష్టో అమర్తి, ఆ బ్రిష్టో అడుగు భాగాన ఒక చిన్న రంధ్రాన్ని చేయడంతో తాను రిపేరు చేయాలిన కంప్యూటర్ మదర్ బోర్డులపైనున్న ధూళిని శుభ్రం చేసున్నాడు. దానివల్ల బ్రిష్టో శుభ్రం చేయడంతో పాటు, గాలి కూడా వీస్తుండటంతో రెండు పనులూ ఒకేసారి అయిపోతున్నాయి.

ఈ పరికరాన్ని ఎవరైనా తయారు చేసుకోవచ్చు. కానీ, ఇలా కూడా చేసుకోవచ్చని నిరూపించాడు కొణిదెల



కేవలం విజయగాథలు చదివితే వివరాలు మాత్రమే తెలుస్తాయి. అదే లపజయాల కథలు చదివితే విజయాలకి మార్గం దొరుకుతుంది.

శ్రీనివాస్. ఈ పరికరాన్ని చూస్తే ప్రతి ఒక్క ‘కంప్యూటర్ హోర్డ్వేర్ ఇంజనీర్’ దీన్ని తయారు చేసుకోవచ్చు. అలా తయారు చేసుకున్న ప్రతి హోర్డ్వేర్ ఇంజనీర్ ఒక్కసారి శ్రీనివాస్ను మననం చేసుకుంటే చాలు అతని ఆలోచనను అభినందించినట్టే.

తక్కువ నీటితో ఎక్కువ చల్లదనాన్ని చేసే వాటర్ కూలర్:

మామూలు కూలర్లు గదిలోకి చల్లదనాన్ని పంపడంతో పాటు నీటి తుంపరలను కూడా చిమ్ముతూ వుంటాయి ఇటువంటి కూలర్లను కంప్యూటర్ గదిలో అమర్షుకోవటానికి చాలామంది అంగీకరించరు. దానికి కారణం. ఈ కూలర్ ద్వారా విడుదలయ్యే నీటి తుంపరలు కంప్యూటర్ పైన పడటం వల్ల తేమ శాతం పెరిగి అవి పాడైపోతాయేమన్న భయం. ఈ విషయ పరిజ్ఞానమున్న శ్రీనివాస్ దీనికి విరుగుడుగా గదిలోకి చల్లటి గాలి రావాలే కాని, నీటి తుంపరలు రాకుండా ఉండాలని ఒక కూలర్ను తయారు చేశాడు. దీన్ని కంప్యూటర్ రూముల్లో కూడా ఎసికి



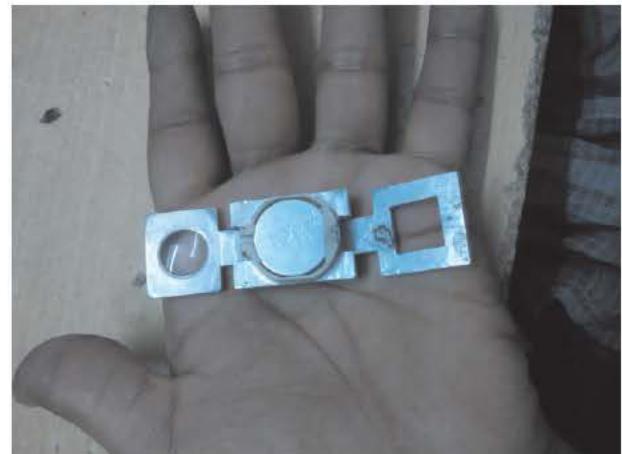
దేశంలో చాలా తెలివైన వారు పారశాల గదుల్లో చివరి బెంచీలో కూర్చువారై ఉండిచ్చు.

ప్రత్యామ్నయంగా వాడుకోవచ్చు. దీన్ని వాడటం వల్ల గదిలోకి ఎలాంటి నీటి తుంపరలు రావు, గది దాదాపు ఎసి మిహన్ ఉన్నట్టుగానే వుంటుంది. గడచిన వేసవి కాలంలో ఇది అద్భుతంగా పని చేయటంతో, వచ్చే వేసవి కాలంలో సరియైన సహకారం లభిస్తే పెద్దయొత్తున తయారు చేసి సమాజానికి అందించాలని ఉన్నిత్తురుతున్నాడు.

సన్నటి అక్షరాలు/వస్తువులను చూసేందుకు భూతద్దం:

ముద్రణ రంగంలో కలర్ ప్రింటింగ్ ప్రైస్ వారు ముద్రించబడ్డ కలర్లు సరిగ్గా ఉన్నాయా లేదో చూసుకునేందుకు వినియోగించే బూతద్దాన్ని (ప్రైగ్లస్) తనకు అనుకూలంగా మలుకున్నాడు శ్రీనివాస్. ఆ బూతద్దానికి ఒక చిన్న ఎల్ఎడి బల్బును అమర్చి, అది వెలిగేందుకు కంప్యూటర్లలో వాడే ‘సీమాన్’ బ్యాటరీని అనుసంధానం చేశాడు. కంప్యూటర్ మదర్ బోర్డులో వున్న అతి సన్నని వస్తువులైన రెసిప్టర్ లాంటి వాటిపై ఇమిడివున్న వస్తువులను, వాటిపై గల అక్షరాలను చూసేందుకు దీన్ని వినియోగించుకుంటున్నాడు. ఈ భూతద్దం చూడటానికి చాలామంది వాడుతారు కానీ, అందులో కూడా తనకు కావలసిన విధంగా చూసుకునేం దుకు ఒక లైటు అమర్షుకోవటం ఇతని ప్రత్యేకత. దీనికి వినియోగించిన బ్యాటరీ కూడా కనీసం ఒక సంవత్సరం పాటు తప్పకుండా పని చేస్తుంది అంటాడు శ్రీనివాస్.

అంతేకాదు ‘ద్విచక్త వాహనాల్లో పెత్తోలు దొంగతనానికి గురి కాకుండా ఉండేందుకు ఒక పరికరం,





పెత్రోలు అయిపోయినపుడు కనీసం ఒక పది కిలోమీటర్ల దూరం ప్రయాణించేలా మరో పరికరాన్ని తయారు చేసే పనిలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు శ్రీనివాస్. వ్యాపార పరంగా

తానెంత బిజీగా వున్నా తన స్వజనాత్మక పరిశీలనను మాత్రం విడువని శ్రీనివాస్ ద్వారా ఇంకా ఎన్నో సమాజానికి ఉపయోగపడే ఇన్నోవేషన్స్ రావాలని ఆశిద్దాం.

తాను చేస్తున్న జీవనాధార వ్యాపకంలోనే తనకు తోచిన ఆలోచనలకు రూపం అందిస్తూ సరికాత్త ఇన్నోవేషన్స్ రూపొందిస్తున్న కొడడల శ్రీనివాస్ అభినందించకుండా ఉండలేకపోయింది ‘పల్లెస్వజన’ ఇతని ఆలోచనలను సమాజానికి అందించటానికి శాయశక్తులా కృషి చేయాలని సంకల్పించుకున్నాడు పల్లెస్వజన అధ్యక్షులు శ్రీ బ్రిగెడియర్ గణేశం గారు. అతి త్వరలో ఇతని ఆలోచనలు వస్తురూపంలో సమాజానికి అందుబాటులోకి వచ్చేలా శాయశక్తులా కృషి చేస్తోంది ‘పల్లెస్వజన’.

శ్రీనివాస్ ఫోన్ నెం. 98858 30160

NIF లో మీకు అవసరమైన ఇన్నోవేషన్ల అన్వేషణ

నేషన్ల ఇన్నోవేషన్ ఫోండేషన్ గత 14 యేళ్లుగా సేకరించిన గ్రామీణ ఇన్నోవేషన్లు, సాంప్రదాయ జ్ఞానం ప్రజలందరికీ అందుబాటులో వుండటానికి ఒక వెబ్‌సైట్ తయారు చేసింది. ఈ జ్ఞానమంతా వెబ్‌సైట్ www.nifindia.org లో చూడవచ్చు. అలాగే మీకు ఏ సమస్యకేనా పరిష్కారం ఈ జ్ఞానం కోశంలో వుండో లేదో తెలుసుకోవాలనుకుంటే

NIF టోల్ టైప్ నెంబర్ 1800 233 5555

కు కూడా ఫోన్ చేసి తెలుసుకోవచ్చు.

కానీ ఫోన్లో మాట్లాడాలనుకునేవారు

ఇంగ్లీషు లేదా హిందీలో మాత్రమే సంప్రదించవలసి వుంటుంది.

**తెలుగు రాష్ట్రాలకు చెందిన ఇన్నోవేటర్లు
తయారు చేసిన ఇన్నోవేషన్లు,
'పల్లెస్వజన' చేస్తున్న కార్బూక్యులను గురించి
వివరంగా తెలుసుకునేందుకు**

www.pallesrujana.org వెబ్‌సైట్సు సందర్శించగలరు.

నీవు నీ భవిష్యత్తుని మార్పుకోలేవు. కానీ నీ అలవాట్లను మార్పుకోగలవు. మారిన నీ అలవాట్లే నీ భవిష్యత్తుని మారుస్తాయి.

ఒక భారతీయ సగటు రైతు కథ

ధారావాహికం రెండవ భాగం

- చెల్లు కృష్ణరెడ్డి, గుంటూరు జిల్లా.

కొంత పొలం కొలుకు తీసుకొని సాగు చేస్తే బాగుంటుందిమోననే ఆలోచన వచ్చింది. కానీ దానికి పెట్టుబడి కావాలి. అది మనదగ్గర లేదు కనుక మన పొలంలోనే వాణజ్య పంటలైన ప్రతి, మిరప లాంటివి వేస్తే రెండు ఎకరాలకు నేను పనికి పోయి సంపాదించిన డబ్బుతో పెట్టుబడి పెట్టి, ఆ పంటలపై ఎక్కువ ఘలసాయం తీసుకొనవచ్చు అనే ఆలోచనతో ఒక ఎకరం ప్రతి, ఒక ఎకరం మిరప తోట వేశాను. కొత్తగా అప్పుడే నాగార్జున సాగర్ కాలువ వదలటం జరిగి,ది. ప్రతి, మిరప తోటలు కూడా అప్పుడే కొత్తగా వేయడం మొదలు పెట్టారు. ఇంకొంతమంది నీరు పుష్టలంగా ఉంది కదా అని మాగాణి చేసిన నాట్లు కూడా వేస్తున్నారు.

నేనుమాత్రం ప్రతి, మిరప తోట వేశాను. అయితే ప్రతి మాత్రం ఒక రకంగా పెరిగి కాచింది. మిరప మాత్రం ఎంతకూ ఎదగలేదు. ఎన్నో మందు కట్టలు (ఎరువు సంచులు) వేసినప్పటికీ అది ఎదగనే లేదు. ఆ పొలంలో మిరప ఎదిగే పోషకాలు లేవు కాబోలు. మిరపలో ఎకరానికి 2000 రూపాయల దాకా నష్టం వచ్చింది. ప్రతి పంట

పెట్టుబడికి, ఆదాయానికి సరిపోయింది. ఎందుకంటే పురుగు మందులు నకిలీవి అప్పుడు బాగా వస్తుండేవి. ఎంత మందు కొట్టినా ప్రతిలో పురుగు చావదు. చెట్టు ఎదుగుతుంది, పూత వస్తుంది, ఆ పూత పురుగు తినటం వల్ల రాలిపోతుండేది. ఎన్ని మందులు కొట్టినా పురుగు చావదు. ఆ క్రమంలో ఆ సంవత్సరం కొంత ప్రతి పంటలో వచ్చిన ఆదాయం, మిరప తోటలో వచ్చిన నష్టాన్ని నా కూలీతో భర్తి చేసి బయట పడ్డాను. మరుసటి సంవత్సరం మళ్ళీ ప్రతి మిరప వేశాను.

ఈ సంవత్సరం కొంత మంచి విత్తనాలను ఎక్కువ పెట్టుబడి పెట్టి వేశాను. ఆ రెండు ఎకరాల్లోనే, కొలు పొలం జోలికి పోలేదు. నకిలీ విత్తనాలు, నకిలీ పురుగు మందుల కారణంగా పెట్టుబడి ఎక్కువైంది. పైరు పెంచ గలిగాను, పంట పండించగలిగాను కానీ ఫలం మాత్రం దక్కలేదు. ఆ వచ్చిన పంటకూ పెట్టుబడికి సరిపోనే వచ్చింది. ఇదిలా వుంటే నాకు పిల్లవాడు పుట్టాడు. నా భార్య చంచిబిడ్డ తల్లి గనుక పొలం పనులకు వెళ్లేక పోయింది. ఇంటి ఖర్చులు పెరిగిపోయినవి. పెట్టుబడికోసం అప్పు తెచ్చిన డబ్బుల్లో కొంత ఇంటి ఖర్చులకు వాడుకోవటం జరుగుతోంది. పండించిన పంటకు సరియైన ధర లేకపోవటం వల్ల పంట చేతికి వచ్చే సరికి ధర సగానికి సగం తగ్గిపోయేది. అప్పుడు మిరప కాయలు రేటు బాగా పోచ్చు తగ్గులు జరుగుతుందేవి. ఒకసారి క్రొంటాలు రూ. 3,000/-ల దాకా అమ్మితే, మరోసారి రూ. 500/-లకు దిగివచ్చేది. అలా అంత పోచ్చు తగ్గుల కారణంగా రైతు పూర్తిగా నష్టపోవటం జరుగుతూ వచ్చింది. పురుగు మందులు, ఎరువులు మాత్రం ఎప్పుడూ ఒకే రీతిగా అమ్మేవాళ్ళు. కాకపోతే పది, ఇరవై రూపాయల తేడా మాత్రమే ఉండేది.



నేర్చుకోవటం వల్ల స్వస్థానాత్మకత వస్తుంది, స్వస్థానాత్మకత ఆలోచనలకి దారి తీస్తుంది,
ఆలోచనలు జ్ఞానాన్నిస్తాయి, జ్ఞానం మిమ్మలను గొప్పవాళ్ళను చేస్తుంది.

ఆ క్రమంలో కొంత అప్పు చేసి, ఆ అప్పు తీర్చుటానికి నేను కట్టుకున్న సాంత పూరి ఇంటిని అమ్మివేసి బాకీలు తీర్చుటం జరిగింది. భార్యనూ వాళ్ళ అమ్మగారి ఇంటికి పంపి, నాయనను మా అన్నదగ్గరకు పంపించాను. ఇక ఒంటరినై పోయాను. ఏదో సాధించాలి, ఆ దిశగా నాకు గురువు ఎవరున్నారనే ఆలోచన మొదలైంది.

మా బంధువు ఒకాయన పుట్టపర్తి సత్యసాయి బాబా దగ్గరికి వెళ్ళి వస్తూ ఉండేవాడు. ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళి బాబా గారి శక్తులను గురించి విచారించాను. పుట్టపర్తి వెళ్లాలని నిశ్చయించుకున్నాను. నాలో స్వతంత్ర భావాలు, విమర్శనా ధోరణి, పరిశీలనా గుణం కలిగిన ఒక స్నేహితునితో పరిచయం అయింది. అతను బాబా గారితో కొన్నిరోజుల ముందు బాగా సన్నిహితంగా కలిసి తిరిగినవాడు. ఆయన ద్వారా బాబాగారి విషయాలు తేసుకోవటం మొదలు పెట్టాను. పుట్టపర్తికి చేరుకున్నాను.

ఆయన విభూది అర్థచేతినుంచి తీసి ఇవ్వటం, పచ్చిక బెల్లం ముక్కలు సృష్టించి భక్తులపైకి విసరటం, ఒక రూపాయి, రెండు రూపాయల నోట్లు బుట్టలలో పోసుకొని కొంతమంది ఆయనను చూడటానికి వచ్చిన పేదవారికి పిరికిళ్ళలో పోసి దానం చేయటం చూస్తున్నాను.

ఆయన ప్రవర్తన, ఆయన చర్యలు నాకు అనుమానాస్పదంగా ఉన్నవి. నిజంగా దేవుడే అయితే ఇవన్నీ చేయవలసిన అవసరం ఉన్నదా? రాత్రిక్కు బాగా దగ్గర్తో బాధపడుతున్నాడు. తన అద్భుత శక్తిని నిరూపించు కోవటానికి ఏదైనా కలకాలం నిలిచి ఉండునట్లు సైంటిస్టు చెయ్యలేని ఒక పనిమట్లు తయారు చెయ్యవచ్చు, లేదా ఒక భవనమును నిర్మించి గాలిలో వేలాడుతూ ఏ ఆధారం లేకుండా నిలిచి ఉండేటట్లు చూపించవచ్చు. దానిని ఎందరు సైంటిస్టులైనా పరిశీలించుకునే విధంగా అవకాశం ఇచ్చి అలా మరింకెవరూ (బోతికవాడులు) చెయ్యలేని విధంగా నిర్మించి ప్రజలకు అద్భుత శక్తి ఉన్న దేవుడు అని నిరూపించటానికి ప్రయత్నించవచ్చు. అలా కాకుండా బజారులో గారడీ వాళ్ళ చేయు పనులు చేస్తూ ఇవి అద్భుత శక్తిద్వారా వచ్చినవి, నేను అద్భుత శక్తి కలిగి వున్నాను అని

చెప్పుకుంటూ డబ్బు కుప్పలుగా కూడవేసుకుంటూ సర్వ సుఖాలు అనుభవిస్తూ భరీదైన జీవితాన్ని అనుభవిస్తూ కార్లు, విమానాలు వాడుకొని, ఎసి గదుల్లో కాలం గడుపుతూ కేవలం పచ్చి భౌతిక వాడులుగా వారి ప్రవర్తన కొనసాగుతున్నది. ఈయన మంచివాడా, చెడ్డవాడా? కనుగొనటం ఎలా? ఆయనను ఒక కత్తితో పొడిచి చంపేదానికి పూనుకుంటే (భక్తుల సమూహంలోకి వచ్చినప్పుడు) అప్పుడు ఆయన నిజమైన శక్తి కలిగిన బాబా అయితే నా చర్యను, నా ఆలోచనను పసిగట్టగలుగుతాడు తనను తాను కాపాడుకోగలుగుతాడు. నేను అలా కత్తితో పొడవటానికి ప్రయత్నించినా ఘలితం లేకుండా పోతుంది. ఆయన నిజమైన వాడు కానియెదల ఆయన నా కత్తిపోటుకు చనిపోవడం జరుగుతుంది. అప్పుడు నన్ను పోలీసులు హింసించడం, జైళ్ళలో పెట్టడం ఇదంతా గందరగోళంగా అనిపించింది. ఈ ఆలోచన సరికాదు. మరేదయినా ఆలోచించాలి అనుకున్నాను. ఆ ప్రయత్నం మానుకొన్నాను. మరేమి చెయ్యాలి? నా ప్రయత్నం వల్ల ఇతరులకు హని కలగ కూడదు. నాకు హని కలిగినా ఫర్మలేదు, నిజం తెలుసుకోగలిగితే చాలు, అని ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. నావద్ద ఉన్న డబ్బులు అయిపోయేంత వరకు ఇక్కడ ఆయనను పరిశీలిస్తూ ఉంటాను. నావద్ద డబ్బులు ఎప్పుడు అయిపోతాయో అప్పుడు నేను ఆత్మహత్య ప్రయత్నం చేస్తాను. అది భగవంతుని సమక్కంలో ‘నిజ’ దేవుడు మన పూర్ణికులు చెప్పినట్లు సర్వాంతర్యామియైన దేవుడు అంతటా చూస్తున్నాడు. అన్నీ తెలుసుకోగలడు. ఏదైనా చేయగలడు. సర్వం ఆయన చేతుల్లోనే నడుస్తున్నది అని చెప్పుచున్నారు కదా. ఈ బాబా నిజమైన దేవుడైతే తప్పక ఆయన సమక్కం లోనే నేని పని చేయబోవుచున్నాను గనుక తప్పకుండా నన్ను రక్షిస్తాడు. లేకుంటే ఆయన ఒకవేళ నకిలీ బాబా అయితే ‘నిజ’ దేవుడు ఉన్నాడు గదా ఆయన నన్ను రక్షిస్తాడు. ఇది నేను అప్పటికప్పుడు ఆ క్షణంలో తీసుకున్న నిర్ణయం కాదు. ఒక పదిరోజులు ముందుగానే దేవునికి విన్నవించుకున్నాను. ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం అనుకుంటూ పది రోజులు గడిపాను.

(సశేషం)

మీ కలలను సాకారం చేసుకోవాలంబో మీరు ముందు కలలు కనాలి.

‘పల్లెన్సుజన’ కార్యాలయంలో అమ్మకానికి సిద్ధంగా వున్న “పునాది స్తాయి ఇన్వోవెషన్లు”



మహిపాల్ కళ్లువేటర్

రైతులకు అనుకూలమైన వ్యవసాయ పనిముట్టు తయారు చేయగలిగితే గ్రామాల్లోనే పట్టణాలకంటే బాగా బ్రతుకుతెరువు వుంటుంది. అని నమ్మిరైతులకు అవసరమైన పనిముట్టు, అదీ సామాన్య రైతులకు అందుబాటులో వుండేలా తయారు చేయాలన్న సంకల్పంతో తయారైందే ఈ “చేతితో నడిపే కళ్లువేటర్” ఇక ప్రతి చిన్న రైతు తన సేద్యాన్ని ఇతరులపై ఆధారపడకుండా చేసుకునే వీలు కల్పిస్తున్నాడు ఇన్వోవెటర్ ‘మహిపాల్ చారి’. వందలాది రైతులు దీన్ని ఆనందంగా వాడుతున్నారు. ఒక పొక్కారు పొలాన్ని రెండుస్వర గంటల్లో కేవలం మూడుస్వర లీటర్ల డీజిల్ ఖర్చుతో సేద్యం చేయవచ్చు. ప్రత్తి, పొగాకు, మిరప లాంటి పంట పొలాల్లో అంతర సేద్యానికి కూడా చాలా అనుకూలమైనది.

భారత రాష్ట్రపతి పురస్కారం గైకొన్న ఈ ఇన్వోవెటర్ ‘మహిపాల్ చారి’ దీన్నే కాక, ‘శ్రీవరి’లో కలుపు తీసేందుకు ఒక చిన్న యంత్రాన్ని, ‘తెల్ల కుసుమ’ పూతను సేకరించేందుకు మరో పరికరాన్ని కూడా తయారు చేశాడు. ఇతని ఇన్వోవెషన్లన్నీ సామాన్య రైతుకు అందుబాటు ధరలో లభించేవే.



వీధి లైట్ కంట్రోలర్

చాలాచోట్ల వీధిలైట్లు పగలు కూడా వెలుగుతూ వుండటం మనం గమనిస్తుంటాం. అలా వెలగటం వల్ల విద్యుత్ వృధా అవుతుంది. ఈవృధా ఉభయ రాష్ట్రాల్లో కొన్ని కోట్ల రూపాయల నష్టాన్ని తెస్తుందని అధికారులే చెప్పున్నారు.

ఈ వృధాను అరికట్టేందుకు వీధిలైట్లు “రాత్రి అవగానే వెలిగి, తిరిగి సూర్యోదయం కాగానే ఆరిపోయేలా” ముప్పారపు రాజు ‘వీధిలైట్ నియంత్రణ పరికరం’ తయారు చేశాడు. దీంతో అనవసరంగా విద్యుత్తు వృధా కాకుండా ఆదా చేసుకోవచ్చు.

ఈ పరికరాలను ఇప్పటికే పరంగల్ జిల్లాలోని 16 గ్రామాలు (దుగ్గాండి మండలం) 22 పారిశ్రామిక సంస్లు, 10 పోలీస్ స్టేషన్ (సర్గంపేట సబ్డివిజన్) లలో అమర్చాడు. ఇవి ఇప్పటికీ విజయవంతంగా పనిచేస్తూ ఎంతో విద్యుత్ను ఆదా చేస్తున్నాయి. విద్యుత్ శాఖ అధికారులు ఈ పరికరం తయారు చేసిన ముప్పారపు రాజును అభినందించి, వీటిని అన్ని గ్రామాలు, పట్టణాల్లోని వీధిలైట్కు అమర్చేందుకు కృషి చేస్తామన్నారు.



లైట్, ఫ్యాన్ లిమోట్ & సోలార్ ప్రైయర్

అనారోగ్యంతో తన తల్లి మంచంమీద నుంచి లేవలేక లైట్లు, ఫ్యాను వేసుకోలేని పరిస్థితిని అధిగ మించేందుకు ఆమెకౌరకు తయారు చేసిన లైట్లు ఫ్యాన్ రిమోట్. చాలామంది వృద్ధులకు ఇది అందుబాటు ధరలో సొకర్యవంతంగా ఉంటుంది. దీని సహాయం తో 4 బల్యులు, ఒక ఫ్యాన్ను పనిచేయించవచ్చు.

తన సృజనాత్మకతను అంతటితో ఆపకుండా రైతులకు ఎలాంటి ఖర్చు లేకుండా పురుగు మందును పిచికారి చేసేందుకు అందుబాటు ధరలో ‘సోలార్ ప్రైయర్’ను రూపొందించాడు. ఇది దాదాపు ‘పవర్ ప్రైయర్’కు సమానమైన వేగంతో మందును పిచికారి చేస్తుంది. ఎటువంటి ఇంధన ఖర్చు అవసరం లేదు. ఎలాంటి శబ్ద కాలుఘ్యం కూడా ఉండదు. బరువు కూడా పవర్ ప్రైయర్కన్నా చాలా తక్కువగా వుంటుంది. ఎలాంటి నిర్వహణ ఖర్చు ఉన్న ఉండదు.



విసూత్త రాతిమర

కుటుంబ పరిస్థితుల దృష్ట్యా పారశాల చదువు మధ్యలోనే ఆపి టీవీ మెకానిక్స్ గా చేరాడు. అనుభవం నేర్చిన పాతాలతో రైతులను కంరెంటు కష్టాల నుండి బయటపడేయటానికి ఒక పరిష్కారం కనుగొనాలని కలలు కన్నాడు.

ఆ కలల ప్రతిరూపమే నేడు తయారైన ‘గాలిమర’. ఎటువైపునుండి గాలి వచ్చినా ఒకే దిశలో తిరిగేలా గాలిమరను అద్భుతంగా తయారు చేసిన ‘పటాన్ సైదా’ ఒక సాధారణ గ్రామం ఇన్వోవెటర్. చిన్న గాలి వీచినా సరే ఇది తిరుగుతునే వుంటుంది. మామూలు గాలిమరల్లా ఇది ఎంతో ఎత్తున ఉంచాలిన అవసరం లేదు. తక్కువ ఎత్తులో వున్న ఈ గాలిమర 30 అడుగుల లోతునుంచి నీటిని కరెంటు, డీజిల్ లాంటి ఏవిధమైన ఖర్చు లేకుండా, ఎవరిమీద ఆధార పడకుండా రోజుకు 15 వేల లీటర్ల నీటిని తోడుతోంది.

ఇవే కాక ఇంకా ఎన్నో ఇన్వోవెషను అమ్మకానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. కావలసినవారు సంప్రదించవలసిన చిరునామా:

క్రీమ్యెటీవ్ మైండ్స్

67, రోడ్ నెం. 2, వాయుపురి, సైనికపురి పోస్టు, సికింద్రాబాద్ - 500 094.

ఫోన్ : 040-27111959, నెల్ : 96528 01700.

8వ జాతీయ దైవార్థక పాఠీలు

బహుమతి పొందిన ఇన్‌వెస్ట్ - ఇన్‌వెబ్ల్ వివరాలు



జాతీయ ప్రథమ బహుమతి (మొక్కలు) :

“సితార శృంగార” అనే అభివృద్ధి చేయబడిన ఆవాలు రకం :
మాకుంసింగ్ లోధా, భరత్ పూర్, రాజస్థాన్

62 సంవత్సరాల మాకుంసింగ్ రాజస్థాన్లోని భారత్ పూర్ ప్రాంతంలో ఒక ఆదర్శ రైతు. ఈయన స్వంతంగా ప్రయోగాలు చేసి “సితార శృంగార” పేరిట ‘ఆవాల’ ప్రాణ్మిద్ద రకాన్ని రూపొందించాడు. ఈ రకం చీడ పీడలను తట్టుకోవటమే కాక ఎక్కువ నూనెను ఇచ్చే గుణం కూడా కలిగి వుంది.



10వ తరగతి పాసైన తర్వాత ఈయన తన తండ్రి పొలంలో సాంప్రదాయ పద్ధతిలో పశువులు, సాధారణ

పరికరాలు ఉపయోగించి, వ్యవసాయం చేయడం ప్రారంభించాడు. భరత్ పూర్ లోని వ్యవసాయ శిక్షణ కేంద్రంలో శిక్షణ పొందిన తర్వాత ఆధునిక పరికరాలు, వ్యవసాయ పద్ధతులను వాడటం ప్రారంభించాడు. ఘలితం బాగుండటంతో ఉత్సవంగా అనేక వ్యవసాయ ప్రదర్శనలు, శిక్షణ కేంద్రాలను సందర్శించాడు. ఘలితంగా తన పొలంలో సాంప్రదాయ పద్ధతులలో పండించే ‘ఆవాల’ పంటను ఆధునికరించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. భరత్ పూర్ లోని ‘ఆవాల ఆధునికరణ’ ప్రయోగశాల ఇతనికెంతో స్వార్థినిచ్చింది. ఇతనికి భార్య, ఇద్దరు కూతుల్చు, నలుగురు కుమారులు ఉన్నారు.

మాకుంసింగ్ తన పొలంలో చుట్టుప్రక్కల అందరు

కలలు అనేవి నిద్రలో వచ్చేవి కాదు. కలలు అనేవి మీకు నిద్ర లేకుండా చేసేవి.



రైతులు సాగుచేసే పద్ధతిలో ఆవాలు పండించేవాడు. దాంతోపాటు పెద్దపెద్ద గింజలున్న మరో రకం ఆవాలను కూడా వేరుగా పండించేవాడు. ఈ రకం నీటియొద్దుడిని కూడా తట్టుకుంటుంది. 2005వ సంవత్సరంలో తన స్వంత ఆలోచనతో తాను పండించే రెండు రకాల ఆవాలను విధివిడిగా కాక, పక్క పక్క వరుసలలో పండించడం ప్రారంభించాడు. పంట గింజలు తీసే సమయంలో అతను రెండు రకాలను కలిపి బాగా ఏపుగా పెరిగిన చెట్లను ఎంచుకుని వాటి విత్తనాలను ప్రత్యేకంగా సేకరించాడు. వాటితో తర్వాతి సంవత్సరం పంట వేశాడు. ఈవిథంగా మూడు, నాలుగు పర్యాయాలు చేసిన తర్వాత 2010వ సంవత్సరంలో చీడపీడలను తట్టుకొని ఏపుగా పెరిగి మంచి నాణ్యమైన గింజలతో అధిక దిగుబడిని సాధించాడు. వీటికి అతను 'శితార శృంగార' అని నామకరణం చేసి విత్తనాలను అభివృద్ధి చేయడం ప్రారంభించాడు.

ఈ రకంయొక్క ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, అధిక దిగుబడి (హెక్టారుకు 30-35 క్షీంటాళ్ళు), అధిక నూనె దిగుబడి (42%), నీటిని కూడా తక్కువగా వాడుకోవటం, ఉప్పునీటితో కూడా సాగు చేసుకోవచ్చు.

జయ్యపూర్ లోని రాజస్థాన్ వ్యవసాయ పరిశోధనా సంస్థ వారు ఈ రకంయొక్క సుగుణాలను ధృవీకరిస్తూ 'సాధారణంగా లభించే చాలా రకాలకన్నా ఇవి ఉత్తమమైనవి అన్నారు. మాకుంసింగ్ ఈ రకాన్ని 'పి.వి.వి. మరియు పి.ఆర.' చట్టం క్రింద రిజిస్టర్ చేయించాడు. రాజస్థాన్ లోని భరతపూర్, ధోల్పూర్, ఆల్వర్, దౌసా జిల్లాలలోని అనేక

డీవితము - కాలము ప్రపంచంలో ఉత్తమమైన గుర్తులు.

జీవితం కాలాన్ని ఎలా సద్వినియోగం చేయుటాలో చెప్పుంది. కాలం జీవితంలోని విలువలను నేర్చుతుంది.

మంది రైతులకు ఈ విత్తనాలను అందజేశాడు. అందరూ ప్రత్యేకించి భారతపూర్ ప్రాంత పరిసర రైతులు దిగుబడి చాలా బావుందని తమ ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేశారు.

మాకుంసింగ్ సాధించిన ఈ విజయానికి గుర్తింపుగా ఉద్యోగపూర్ లోని 'మహారాజా ప్రతాప వ్యవసాయ విశ్వవిద్యాలయం' వారు 'కిసాన్ దివ్స్' సందర్భంగా భారత రాష్ట్రపతి చేతులమీదుగా పురస్కారంతో సత్కరించారు. అదే సంవత్సరం (2010లో) హిస్సార్ లోని 'హర్యానా వ్యవసాయ విశ్వ విద్యాలయం' వారు కూడా 'ఉత్తమ వ్యవసాయదారుడు' పురస్కారంతో సత్కరించారు.

మాకుంసింగ్ ఆ ప్రాంతపు ఆదర్శ రైతుగా వర్షపునీటి పరిరక్షణకై గత 30 సంవత్సరాల నుంచి పాటుపడుతూ తోటి రైతులను కూడా నీటి పరిరక్షణ చర్యలకై పాటుపడాలని కోరుతూ వుంటాడు. ఇతను గొట్టపు బావులను త్రవ్యించటం, మరముత్తులు చేయటం, వర్షపు నీటిని నిలువ చేయటానికి భూమి లోపలే నీటి ట్యూంకులను ఏర్పాటు చేయటమే కాక, ఇతర రైతులకు కూడా ఏర్పాటు చేయటం లాంటి ఎన్నో సామాజిక కార్యక్రమాలను కూడా చేశాడు.

ఇరవై మంది బదుగు వర్గాలకు చెందిన పిల్లలకు పొషికాపోరం అందించటంతో పాటు, తోటి రైతుల పశువులకు రోగాలకు కూడా తక్కువ ధరలో మందులు సరఫరా చేస్తుంటాడు.

జాతీయ రెండవ బహుమతి (వ్యవసాయ ఇంజనీరింగ్): పుట్టగొడుగుల వ్యవసాయానికి కంపోస్టు తయారు చేసే యంత్రం:

జితేందర్ మల్లిక్, పానిపత్, హర్యానా

37 సంవత్సరాల జితేందర్ మల్లిక్ హర్యానా ప్రాంతం లోని పానిపత్ కు చెందిన యువ రైతు. పుట్టగొడుగుల వ్యవసాయంలో వాడే కంపోస్టు ఎరువును తయారు చేయటం ఎక్కువ సమయం, ఎక్కువ మంది కూలీలు కలిసి ఎంతో శ్రమతో చేసే పని. దీనిని సులభతరం చేయాలని జితేందర్





“కంపోస్టు ఎరువు తయారు చేసే యంత్రాన్ని” రూపొందించాడు. ఈ యంత్రం కంపోస్టు మిల్జమాన్ని కలయిపెట్టడం, అవసరమైనప్పుడు నీరు అందించడం, ఎరువు గడ్డలుగా వుండే పొడి చేయటమే కాక, చాలా త్వరగా కంపోస్టు ఎరువు తయారు చేయటానికి దోహద పడుతుంది.

జితేందర్ నివసించే ‘సీంథ్ గ్రామం’ పాణిపత్తి, జిండ్ జిల్లాల పొలిమేరల్లో వుంటుంది. ఆ ప్రాంత రైతులంతాగోధుమ, వరి, జొన్న, చెఱుకు పండిస్తూ వుంటారు. వారిలో ఒకే ఒక కుటుంబం ‘పుట్టగొడుగుల’ వ్యవసాయం చేస్తుందేది. ఆ ప్రక్రియను జితేందర్ ఆసక్తిగా కమనిస్తూ వుండేవాడు. జితేందర్ది ఉమ్మడి కుటుంబం. తల్లిదండ్రులు, ముగ్గురు అన్నదమ్ములు, వారి భార్య పిల్లలతో, జితేందర్ అతని భార్య, కొడుకు, కూతురు కలిసి ఒకే ఇంట్లో ఉంటారు. ఎవరికి పుట్టగొడుగుల సాగుపై ఆసక్తి లేకపోవటంతో అప్పుడేమీ చేయలేక పోయాడు.

జితేందర్ 10వ తరగతి వరకు చదువుకున్నాడు. బాస్కెట్ బాల్ ఆడటమంటే ఇష్టం. ఎన్నో బహుమతులు గెలుచుకున్నాడు కూడా. చదువుకున్న ఆటలమీద మక్కువ ఎక్కువ. చిన్నప్పుడు ఏదైనా బొమ్మ ఇస్తే దాంతో ఆడుకోవటం కన్నా దాన్ని విప్పదీసి ఎలా పనిచేస్తోందో తెలుసుకోవటం మీదే ఆసక్తి ఎక్కువగా ఉండేది వీడికి అంటుంది అతని తల్లి. అన్నల్లగా చదువుకోరా అంటే వినేవాడు కాదట. యంత్రాల మీద నాకున్న శ్రద్ధ పుట్టగొడుగుల వ్యవసాయం చేపట్టిన తర్వాత నాకంతో పనికి వచ్చింది అంటాడు జితేందర్.

1996లో హిమాచల్ ప్రదేశ్ లోని తన మేనమామ ఇంటికి వెళ్ళినపుడు అక్కడ ఈ పుట్టగొడుగుల వ్యవసాయం గురించి తెలుసుకున్నాడు. తిరిగి వచ్చిన తర్వాత తమ స్వంత భూమిలో పుట్టగొడుగులు పండించటం ప్రారంభించాడు. ఈ సాగులో ముందు ఒక పెద్దను తయారు చేసుకోవాల్సి వుంటుంది. దానికి భూమికి గుంతలు త్రవ్యాటం ఓ పెద్ద పని. ఈ గుంతలు చేసే పనివాడు గుంతలు సరిగా తీయకపోతే పెడ్ద, అందులోని అరలు సమానంగా లేక ఎగుడు దిగుడుగా వుంటుంది. 2002లో మొదటిసారి తాను పుట్టగొడుగుల సాగు ప్రారంభించినపుడు గుంటలు సరిగా తీయ్యని కారణంగా పెద్ద కూలిపోయి, పంట దిగుబడి సరిగా రాకపోగా నష్టం వాటిల్సింది. దాంతో భూమిలో గుంతలు సరియైన కొలతలతో, తగిన లోతులో తీసేలా ఒక యంత్రాన్ని తయారు చేశాడు. దీంతో అతని పెద్ద వేసుకునే ఖర్చు కూడా తగ్గింది. 2006లో భూమిపైన ఎండిపోతున్న



అపజయం లనే రోగాన్ని చంపే ఉత్తమమైన శైఫ్టధం నమ్మకం మరియు శ్రమించి పని చేయటం.

కంపోస్టు కలపటానికి ఓ చిన్న యంత్రాన్ని కూడా తానే తయారు చేసుకున్నాడు. 2008లో పుట్టగొదుగుల సాగులో వాడే కంపోస్టు ఎరువు తయారు చేయటానికి పనివాళ్ళు దొరకక మొత్తం పంట నాశనమయ్యే పరిస్థితి ఏర్పడింది. సరైన సమయంలో దానిని కలియదిప్పి, తడిని అందిస్తూ వుండకపోతే మొత్తం ఎరువంతా నిరుపయోగంగా మారుతుంది. ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో తన అన్నవద్ద కొంత డబ్బును అప్పగా తీసుకుని కొణ్ణి వారాలలోనే కంపోస్టు కలియతిప్పటానికి, తగిన సమయంలో తగినంత నీటిని అందించేలా ఒక యంత్రాన్ని రూపొందించాడు. ఇది కరంటు సహాయంతో పనిచేస్తుంది. ఇందులో తయారైన కంపోస్టు పూర్తిగా తడిగా కాకుండా, అవసరమైనంత మోతాడులోనే పొడి పొడిగా వుంటుంది. 10 హెర్స్ పవర్ మోటారు ఒకటి, 2 హెర్స్ పవర్ల మోటారు ఒకటి ఇందులో వాడబడ్డాయి.

200 అడుగుల పొడవు, 4 అడుగుల వెడల్పు, 4 అడుగుల ఎత్తుగల ఎరువు కుపును ఈ యంత్రం ద్వారా కేవలం 20 నిమిషాల్లో కంపోస్టు ఎరువుగా మార్పుకోవచ్చ. ఈ యంత్ర వాడటం వలన కంపోస్టు త్వరగా తయారు కావటమే గాక, అవసరమైనంత తేమగా మాత్రమే ఉంటుంది. ఇది ఎటువంటి నేలమీదనైనా వాడుకోవచ్చ. కూలీల భర్య, సమయం చాలా ఆదా చేస్తుంది.

ఈ యంత్రం పేటెంటుకై దరఖాస్తు చేయడమైనది. దీనికి ఒక స్టీరింగ్ ను కూడా ఏర్పాటు చేస పనిలో వున్నాడు. అది తయారైతే ఎరువు కుపు వద్దకే యంత్రాన్ని తీసుకువెళ్లి పని చేసుకోవచ్చ. ఇప్పటికి ఒకే ఒక యంత్రం తయారు చేశాడు. చాలామంది పుట్టగొదుగుల వ్యవసాయారులు తనవద్దకు వస్తూ వుంటారు. దీని తయారీలో తన సోదరులు ఎంతో సహకరించారని అంటాడు జితేందర్.

దేశంలోని పుట్టగొదుగుల పరిశ్రమకి, ప్రత్యేకించి హర్యానా ప్రాంతానికి ఇతను చేసిన సేవలకుగాను 'సోల్న్' లోని 'పుట్టగొదుగుల పరిశోధనా సంస్థ' వారు 'జాతీయ పుట్టగొదుగుల మేళ'లో 2013 సంవత్సరానికి "అభ్యుదయ పుట్టగొదుగుల రైతు" పురస్కారాన్ని అందజేశారు.

జాతీయ స్థాయి ద్వితీయ బహుమతి (సాధారణ ఉపయోగకర యంత్రం) :

పత్రితోవత్తులు చేసియంతం:

విజయ్ భాయ్ సోలంకి, దీపక్

భాయ్ వ్యాస్, అహమ్మదాబాద్,



గుజరాత్ :

దీపాలు వెలిగించడానికి వత్తులు చేయటం అన్నది ప్రతి ఇంట్లో మహిళలు చేసే పని. పొడుగాటి వత్తులు చేయటం కోసం మార్కెట్లో కొన్ని యంత్రాలున్నాయి. 'పుప్పు వత్తులు' (కింద ప్రత్యే గుండుగా వుండి పైన కాడలా వుండేది) చేయటానికి ఏ యంత్రాలు లేపు. విజయ్ భాయ్, దీపక్ భాయ్లు ఈ గుండు వత్తులు చేయటానికి ఒక యంత్రాన్ని తయారు చేశారు.

45 సంవత్సరాల విజయ్ భాయ్, పారశాల చదువును మద్దులోనే ఆపివేసి, 'వేరావల్' గ్రామంలో రేడియో మెకానిక్‌గా పనిచేయటం ప్రారంభించాడు. అక్కడ సరియైన ఆదాయం లేకపోవటంతో తన బసను అహమ్మదాబాద్‌కు మార్చాడు. అక్కడ ఒక మెకానిక్ దగ్గర పనిచేస్తూ అదనపు ఆదాయం కోసం మధ్యాహ్నం కార్యాలయాలలో పనిచేసే ఉద్యోగస్థులకు టిఫన్ బాక్యులను సరఫరా చేసేవాడు. అప్పుడే అతనికి రాజ్కోట్ నుంచి వచ్చిన 44 సంవత్సరాల దీపక్ భాయ్ సోలంకితో పరిచయం ఏర్పడింది. దీపక్ భాయ్ తన 18వ యేటనుంచే వత్తులు తయారు చేసి అమ్మే వ్యాపారంలో ఉన్నాడు. అతని తండ్రి ఒక ఆయుర్వేద వైద్యుడు. తండ్రికి పున్న 7మంది సంతానంలో కవవాడు దీపక్ భాయ్. కేవలం చదవటం, రాయటం వచ్చ. భుక్కి గడవటానికి ఉపాధి వెతుక్కుంటూ అహమ్మదాబాద్ చేరుకున్నాడు.

యుక్త వయస్సులో దీపక్ భాయ్ సైకిల్మీద తిరుగుతూ వత్తులు అమ్ముకునే ఒకతన్ని చూశాడు. ఆశగా ఆ వ్యాపారపు వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు. సరే అని ఉత్సాహంగా తనే ముడి సరుకును కొని వత్తులు చేసి అమ్మటం ప్రారంభించాడు. కొంతకాలం ఇలా గడిచాక తాను ఒక్కడే చేస్తే తగిన ఆదాయం రాదని గ్రహించి, పరిసరాల్లోని

నీవు క్రితంసాల చేసిన తప్పే నీకు మంచి పాతం నేర్చుతుంది.



మహిళలను ప్రోగు చేసి వారితో వత్తులు తయారు చేయించి, వాటని అమృటం ప్రారంభించాడు. కానీ, ఇతనివద్ద శిక్షణ పొంది వత్తులు తయారు చేయటం నేర్చుకున్న మహిళలు వారే తయారు చేసుకుని స్వంతంగా అమృటం ప్రారంభించటంతో ఇతని వ్యాపారం కాప్టు దెబ్బతినింది. ఇలా కాదని తిరిగి స్వంత ఊరికి వెళ్లిపోయాడు. అక్కడ తనకు తెలిసిన వాళ్లవద్ద వత్తులు చేయించి, ఆ వత్తులను ఒక సంచిలో నింపుకొని అహమ్మదాబాద్కు వచ్చి అమృటం ప్రారంభించాడు. చిల్లరగా అమృటం కన్నా, టోకుగా అమ్మితే సమయం కలిసి వస్తుందని అలాగే చేయటం మొదలు పెట్టాడు. పొరుగు రాష్ట్రాలైన రాజస్థాన్, మధ్యప్రదేశ్‌లలో కూడా తిరిగి వచ్చాడు.

ఈ వత్తుల వ్యాపారంలో ఇతను గమనించింది ఏమిటంటే అందరూ పొడవుగా వుండే వత్తులే చేస్తున్నారు

కానీ, పుప్పు వత్తులు ఎవ్వరూ చేయటం లేదు. కొనేవాళ్లంతా వాటినే అడుగుతున్నారు. ఎవైనా చేసేవాళ్లు ఉన్నారా అని వెతికితే ఎవరికి వాళ్లు చేసుకువాళ్లు వున్నారు. తానే ఎందుకు చేయకూడదు అని గుండు వత్తులు చేసి అమృటం ప్రారంభించాడు. చాలామంది వాటినే అడుగుతున్నారు. ఎక్కువ ప్రమాణంలో చేయటానికి ఏదైనా యంత్రం ఉంటే బాపుంటుందనే ఆలోచన వచ్చింది. ఈ సమయంలోనే అతనికి విజయ్ భాయ్తో పరిచయం ఏర్పడింది. అతను మెకానిక్ కనుక తన ఆలోచనను చెప్పాడు. దీన్నోక సహాలుగా తీసుకొని యంత్రం తయారు చేయాలి అనుకున్నాడు. వారి కోరిక ఎంత తీవ్రంగా ఉండంటే విజయ్ భాయ్ ఉద్యోగం మానేసి, పూర్తి సమయం ఈ యంత్రం తయారీకి కేటాయించ సాగాడు. ఉద్యోగం లేదు కనుక అతని కుటుంబాన్ని కూడా దీపక్ భాయ్ పోషించేవాడు.

రోజంతా విజయ్ భాయ్ యంత్రం తయారీ అలోచనలో ఉండగా, దీపక్ భాయ్ వత్తులు అమ్మి గుండు వత్తులకున్న గిరాకీ తెలుసుకుని, సాయంత్రం కూర్చుని చర్చించుకునేవాళ్లు. త్వరగా పనిచేయాలి అనుకునేవాళ్లు. ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా పెద్దగా ఫలితం కనిపించటం లేదు. ఒకరోజు వర్షంలో ఇద్దరూ ఆటోలో ప్రయాణం చేస్తూ వుండగా ఆటో అద్దానికి వైపర పనిచేస్తున్న తీరు గమనించి ఈ పద్ధతిలో వత్తులు చేయవచ్చు అన్న ఆలోచన వచ్చింది విజయ్కి. ఇద్దరూ చాలా ఉత్సాహంగా పనిని ప్రారంభించారు. కానీ సమస్యల్లా ఇద్దరి దగ్గర డబ్బులు లేవు. అప్పు చేశారు. సరియైన మార్గదర్శకత్వం లేక ఎంత శ్రేమించి పనిచేసినా యంత్రం పూర్తి కాలేదు కానీ, 5 లక్షల అప్పు మిగిలింది. నాలుగు సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. వాళ్లు చెప్పినదాని ప్రకారం 100 శాతం కష్టించి పని చేస్తున్న 10 శాతం ఫలితం కూడా కనిపించటం లేదు. 2012వ సంవత్సరంలో నిరాశకు గురై ఇది మనవల్ల కాదు అని యంత్రం ఆలోచన మానుకున్నారు. వత్తుల వ్యాపారం ఉన్నా, మధ్యపూం టిఫిన్ వ్యాపారం అస్థిరంగా ఉండటంతో దీపక్ కూడా స్వస్థలానికి వెళ్లిపోతాను అన్నాడు. సరిగ్గా అదే

మీ సంతకం ఎప్పుడు మీ ఆటోగ్రాఫ్‌గా మారుతుంది. అప్పుడే మీ జీవితం సార్థకమైనట్లు.

సమయానికిపారికి ఎన్.ఐ.ఎఫ్. వారి పశ్చిమ గెయిన్ వారితో పరిచయం ఏర్పడింది. ఆలోచన బాగుంది, యంత్రం పూర్తి కావడానికి తగిన ఆర్థిక, సాంకేతిక సహాయం అందజేస్తామని ముందుకు వచ్చారు. త్వరలోనే యంత్రం తయారైంది.

నిజం చెప్పాలంటే రెండు రకాల యంత్రాలను తయారు చేశారు. ఒకటి పూర్తిగా ఆటోమాటిక్, రెండోది సగం ఆటోమేటిక్.

చేతులతో తయారు చేసే నిమిషానికి 8 సుండి 10 వత్తులు తయారు చేయవచ్చు. అదీ పూర్తి నేర్చరి అయిన పనివారైతే. కానీ ఈ యంత్రం నిమిషానికి 20-25 వత్తులు సునాయాసంగా చేయగలదు. మంచి నాణ్యత గల వత్తులు తయారోతాయి. ఈ యంత్రం చాలా తేలికగా పుంటుంది. దీన్ని ఎక్కడికైనా సులభంగా తీసుకు వెళ్లవచ్చు. ఖరీదు కూడా తక్కువే. మహిళల ఉపాధి కల్పనకి చాలా ఉపయుక్తంగా పుంటుంది. గ్యాన్ వారి సహాయంతో ఈ యంత్రాన్ని ఇంకా అభివృద్ధి చేసే ప్రక్రియ సాగుతోంది.

వీరిద్దరూ తమ వ్యాపారాన్ని అభివృద్ధి చేసుకోవటమే కాకుండా, దాదాపు 100 యంత్రాలు బైటి వ్యక్తులకు విక్రయించారు కూడా. ప్రభుత్వం వారి ఉపాధి కల్పనా పథకంలో భాగంగా మహిళల స్వయం సహాయక బృందాలకు కూడా వీరి యంత్రాన్ని అందజేశారు.

జాతీయ స్థాయి ద్వీతీయ బహుమతి (ఇంజనీరింగ్):

జిటుకలు చేసేందుకు భూత్కులు తయారు చేసే యంత్రం:

అర్జున్ భాయ్ యస్. పగీదార్, కేళోడ్, జూనాఫ్స్, గుజరాత్

సాధారణంగా జిటుకల తయారు చేయడం అన్నది చాలా శ్రమతో కూడుకున్న పని. దీనికి ఎక్కువగా మహిళలని, పిల్లలను వాడుతూ పుంటారు. అర్జున్ భాయ్ జిటుకలు తయారు చేసే యంత్రాన్ని కనుగొని వారి శ్రమని చాలావరకు తగ్గించాడు. 52 సంవత్సరాల అర్జున్ భాయ్ సంపన్న కుటుంబంలోనే జన్మించాడు. ఈయన తండ్రి ఒక నగర



ప్రముఖగా వుండి, తన సాంఘిక కార్బూకలాపాలతో మంచి పేరు, పలుకుబడి సంపాదించుకున్నాడు. అర్జున్ భాయ్కి ఇద్దరు సోదరులు నలుగురు సోదరీ మణులు. ఇతని తల్లి గృహ నిర్మాణ కాంట్రాక్ట్ పనులు చేసే చిన్న తమ్మునితో పుంటుంది. అర్జున్ భాయ్, అతని చిన్న కొడుకు కలిసి పుంటారు. ఇతని భార్య పెద్ద కొడుకు కుటుంబంతో పుంటుంది. అర్జున్ భాయ్, అతని కొడుకు ఇటుకల వ్యాపారం చేస్తూ పుంటగా పెద్ద కొడుకు కాంట్రాక్ట్ పనులు చేస్తూ పుంటాడు.

చిన్నతనం నుంచి కూడా చదువుమీద పెద్దగా శ్రద్ధ చూపని అర్జున్ భాయ్ ఇటు ఉపాధ్యాయులనుండి, అటు తల్లిదండ్రుల నుండి చివాట్లు తినేవాడు. ఇతనికి బొమ్మలు వేయడం, కవిత్వం రాయడం సరదా. ఎవరి బొమ్మనైనా చిటికెలో వేసేవాడు. తనకు తెలిసిన వాళ్ళందరి బొమ్మలు వేసేవాడు. 12వ తరగతి పాసు కాలేక చదువును వదిలిపెట్టి 1984లో డబ్బాల ప్రోఫింగ్ (ప్యాక్ చేసేందుకు వినియోగించే) మిషన్లు తయారు చేసే వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. మొదట్లో వ్యాపారం బాగానే సాగినా, పోటీదారులు పెరగడంతో వ్యాపారం సన్మగిల్లింది. కొంతకాలం అహమ్మదాబాద్ వెళ్లి అదే వ్యాపారం చేసి, కలిసిరాక తిరిగి తన స్వస్థలానికి వచ్చేశాడు.

2005వ సంవత్సరంలో అర్జున్ భాయ్ ఒక జెసిబి, రెండు ట్రాక్టర్లు కొన్నాడు. వాటితో అరేబియా సముద్ర తీరంలో రాళ్ళ తీసే వ్యాపారం మొదలు పెట్టాడు. ప్రభుత్వం

నేను 'పశ్చించెనమ్'గా పుండే వ్యక్తిని కాదు కానీ, అవసరమున్న 'సమ్' పీపుల్కి నా 'పశ్చింద్' ఇవ్వగలను.

ఆ కార్యక్రమాన్ని ఆపివేయటంతో ఉద్యోగస్తలు దీజిలు, తదితర పరికరాలు దొంగతనం చేయటం వలన వ్యాపారంలో డబ్బుతిని, తను కొన్న యంత్రాలకి కిస్తు కట్టలేక యంత్రాలను అమ్మే పరిస్థితికి వచ్చాడు. “రోగం కుదరలేదు కానీ, వైద్యం తెలిసింది” అన్నట్లు ఆ వ్యాపారం కలిసి రాలేదు కానీ, ప్రాధాలిక యంత్రాలు ఎలా పనిచేస్తాయో తెలుసుకున్నాడు. ఆ పరిజ్ఞానాన్ని తన ఇటుకలు తయారు చేసే యంత్రంలో ఉపయోగించాడు. 2007లో ఇటుకలు తయారు చేసే వ్యాపారం ప్రారంభించాడు. ఆ ప్రక్రియలో ఇసుక, కర్మగారాల బూడిద (షై ఆష్), సున్నము, నీరు కలిపి కాళ్ళతో తొక్కి ఇటుకల తయారీకి ముడిసరుకు తయారు చేయవలసి వుంటుంది. చాలాసార్లు పనివాళ్ళు దొరకక, దొరికినా చాలా వేతనాలు చెల్లించాల్సి వచ్చేది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ మిశ్రమాలను కలపటానికి, దానిని ఇటుకలుగా కోయటానికి పనికి వచ్చే ఒక యంత్రాన్ని తయారు చేయాలని పూనుకొని 2009లో దానిని పూర్తి చేయగలిగాడు.

ఈ యంత్రంలో ప్రధానంగా మూడు భాగాలు ఉంటాయి. మొదటిది మిశ్రమాన్ని కలిపే భాగం, రెండవది మిశ్రమాన్ని జారవేసే కన్సైయర్ బెల్లు, మూడవది ఇటుకలుగా తయారు చేసే భాగం. దీని సహయంతో గంటకి 17 జ 7 జ 9 కొలతలుగల ఇటుకలు 40 నుండి 150 వరకు తయారు చేయవచ్చు. దీని సహయంతో ఇవే కాదు ఏ కొలతలుగల ఇటుకలైనా తయారు చేసుకోవచ్చు. త్వరగా ఇటుకలు చేయటమే కాక, పిల్లలు, మహిళలకు శ్రమను

లేకుండా చేశాడు. దాంతో కూలీల భర్మ కూడా బాగా తగ్గిపోయింది.

తను తయారు చేసిన మరొక యంత్రం 3 అడుగుల వ్యాసమున్న చెక్క మొద్దులను కూడా సులభంగా పగలగొట్టేస్తుంది. దీనిపలన ఎంతో సమయం, శ్రమ ఆదా అవుతుంది.

గుజరాత్ ప్రాంతంలో పక్కలకి గింజలు వేసే అలవాటు విస్తారంగా ఉంది. దీనికి అర్పన్ భాయ్ ఒక పనికిరాని ప్లాస్టిక్ సీసా, ఒక ప్లాస్టిక్ ట్రేలను ఉపయోగించి ఎక్కడైనా అమర్యకునేందుకు వీలుగా ఒక స్టోండును తయారు చేశాడు. దీనికి అమర్యిన ఒక బాటిలో గింజలు వేసి వుంటాయి. పక్కలు ఆ బాటిలైపైన కనపడుతున్న గింజలను ముక్కుతో కొట్టగానే ఒకటి, రెండు గింజలు ఈ ట్రేలోకి జారుకుంటాయి. వాటిని పక్కలు తింటాయి. దాంతో ఈ ట్రేలో వేసిన గింజలు వృధా కాకుండా, అన్నే పక్కలే తింటాయి.

ఇంతేకాక ఈయన ఆవు పేడతో వంట చెరుకుగా వాడటానికి వీలుగా పొడుగాటి కర్రలాగా చేశాడు. అలాగే నర్సరీలో ప్లాస్టిక్ బ్యాగులలో మట్టి నింపి మొక్కలు పెంచడానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ఆవు పేడతోనే తొట్టెలు తయారు చేసి అందులో మట్టి వేసి మొక్కలు పెంచుతాడు. దాంతో మొక్కలకు ఎరువుగా కూడా జివి పనిచేస్తాయి, ప్లాస్టిక్ వాడకం తగ్గిపోతుంది. ప్రజలకి పనికి వచ్చే ఇన్ని వస్తువులు తయారు చేసిన ఈయన సామాజిక ఇన్నోవేటరనే చెప్పుకోవచ్చు. (వచ్చే సంచికలో మరికొన్ని....) ●



17వ చిన్నశోధయాత్ర

‘పల్లెస్సుజన’ నిర్మించున్న 17వ చిన్నశోధయాత్ర 2016 జనవరి, 8 నుండి 10వ తేది వరకు

జరుగుతుంది. పాల్గొన్నదలచినవారు ‘పల్లెస్సుజన’ కార్బూలయం ద్వారా కాని,

వెబ్సైట్ www.pallesrujanam.org ద్వారాగాని ఏ పేర్లు నమోదు చేసుకుని

ఈ జ్ఞానయాత్రలో పాల్గొన్న గలరు.

‘పల్లెస్సుజన’ కార్బూలయం చిరునామా :

67, రోడ్ నెం. 2, వాయుపురి,

సైనిక్ పురి పోస్టు, సికింద్రాబాద్ - 500 094.

ఫోన్ : 040-27111959, సెల్ : 9866 00 1678.

కప్పెల సారాంశమే విజయం.



శ్రీన్ ప్రింటింగ్‌లో ఎయింటింగ్ లాంపి బోమ్మలు ముద్రస్తుస్తు ప్రైన్ సత్యం

కొన్ని వందల సంవత్సరాల క్రితం ముద్రణ రంగం ఏర్పడింది. అధునికత ఎంత పెరుగుతున్నా పాత ముద్రణ పద్ధతులే కొన్నేళ్ళపాటు రాజ్యమేలాయి. కేవలం కొన్ని పదుల సంవత్సరాల క్రితమే ఈ ముద్రణా రంగం 'స్రీన్ ప్రింటింగ్' అనే నూతన ఒరవడికి నాంది పలికింది. ఈ స్రీన్ ప్రింటింగ్ మొదలైన అనతి కాలంలోనే తనకంటూ ఓ ప్రత్యేకతను సాధించి పెట్టుకుంది. అది సాధించిన అత్యున్నత స్థానమే 'విజిటింగ్ కార్డ్'. ఒక వ్యక్తి హోదాతో పాటు చిరునామాను తెలియజేసే విజిటింగ్ కార్డుకు అత్యున్నత స్థానాన్ని ఆపాదించింది 'స్రీన్ ప్రింటింగ్' అనటంలో ఎలాంటి అతిశయ్యాక్రి లేదు.

ఎవరైనా సరే, ఒక మామూలు వ్యక్తి అతని ఇంటి బయట వుండి తన విజిటింగ్ కార్డును ఆ ఇంటి కాపులాదారునితో పంపితే చాలు. ఎంతటి ఉన్నత స్థాయి వ్యక్తి అయినా బయటికి పచ్చి అతన్ని కలవాల్సిన స్థాయికి ఎదిగిందీ విజిటింగ్ కార్డ్. ఈ గొప్పతనమంతా ఖచ్చితంగా స్రీన్ ప్రింటింగ్‌కి వర్తిస్తుంది. ఆ తర్వాత స్థానం 'లెటర్ ప్యాప్'లు ఆపాదించుకున్నాయి. ఈ స్రీన్

ప్రింటింగ్ ఎంతటి స్థాయికి ఎదిగిందంటే ప్రతి సంస్థలోను విజిటింగ్ కార్డులు, లెటర్ ప్యాప్లు, బీల్లు పుస్తకాలు, రశీదులు లాంటివన్నిచీనీ స్రీన్ ప్రింటింగ్ చేయస్తే అదో గొప్ప సంస్థగా పరిగణించే స్థాయికి ఎదిగింది. ఆ తర్వాత ముద్రణా రంగాన్ని 'మల్టీకలర్' ప్రింటింగ్ ఆక్రమించడంతో స్రీన్ ప్రింటింగ్ కాస్త వెనుకబడ్డట్లు కనిపించినా, కొన్ని ముద్రణాలు మాత్రం తప్పనిసరిగా 'స్రీన్ ప్రింటింగ్'కి పరిమితమయ్యాయి అనటం నిర్మివాదాంశం.

ఈ కోవలో స్రీన్ ప్రింటింగ్ రంగంలో మామూలు వ్యక్తులకన్నా విభిన్నమైన రీతిలో తన అలోచనలకు రూపమిచ్చిన వ్యక్తి మన ఇన్నోవేటర్ 'ప్రైన్ సత్యం'. గుంటూరు నివాసి అయిన సత్యం స్వతహోగా ఒక ఆర్టిస్టు. తాను చేసే పనిలో ఓ ప్రత్యేకత ఉండాలని కోరుకునే అరుదైన వ్యక్తి ఇతను. స్వతహోగా ఆర్టిస్టు కావటంతో కొత్తగా ఏర్పడ బోయే పలు సంస్థల లోగోలను తానే రూపొందించి, వాటిని బ్రావ్షతో రంగుల్లో గేసి దానికి ఇంకా మెరుగులు పెట్టి స్రీన్ ప్రింటింగ్‌లో ముద్రించడంతో అనతి కాలంలోనే ఎంతో పేరున్న సంస్థల్లో సుస్థిర స్థానాన్ని సంపాదించు కున్నాడు.

పైదాకా ఎక్కుటానికి శక్తి కావాలి. అది హిమాలయాలైనా సరే, నీ వృత్తిలోనైనా సరే.



అంతటితో ఆగక మామూలు స్ట్రైన్ ప్రింటర్లలు ఒక వాక్యం ఓ రంగులో, మరో వాక్యం ఓ రంగులో ముద్రించటం సాధారణమని తనకంటూ ఓ ప్రత్యేకత ఉండాలని ఒకే వాక్యాన్ని అనేక రంగుల్లో ముద్రించటం ద్వారా తన పేరుకు తానే పోటీగా తయారయ్యాడు. ఇక స్ట్రైన్ ప్రింటింగ్ రంగాన్ని ‘మళ్ళీ కలర్ యంత్రాలు’ తుడిచివేసే సమయం ఆసన్నమైందని గుర్తించి దీనికి మళ్ళీ ప్రాణం పోయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు సత్యం.

అందమైన మనుషులు, ప్రకృతి సౌందర్యాలను రంగు బొమ్మలుగా వేయాలంటే ఒక ఆర్టిస్టు ఎన్నో రోజులు కష్ట పడాల్సి వస్తుంది. అది కూడా ఒక బొమ్మను మాత్రమే వేయగలడు. మళ్ళీ అదే బొమ్మ వేయాలన్నా మళ్ళీ దాదాపు అన్ని రోజులు కష్టపడ్డా ఆలాగే వెయ్యలేదు. అప్పుడు సత్యం ఆలోచనల్లో ఓ మెరుపు మెరిసింది. ఎంతోమంది ఆర్టిస్టులు, వేసిన బొమ్మలను తదేకంగా గమనించిన సత్యం ఈ బొమ్మను రూపు రేఖలు మార్చుకుండా యథాతథంగా ఎన్ని



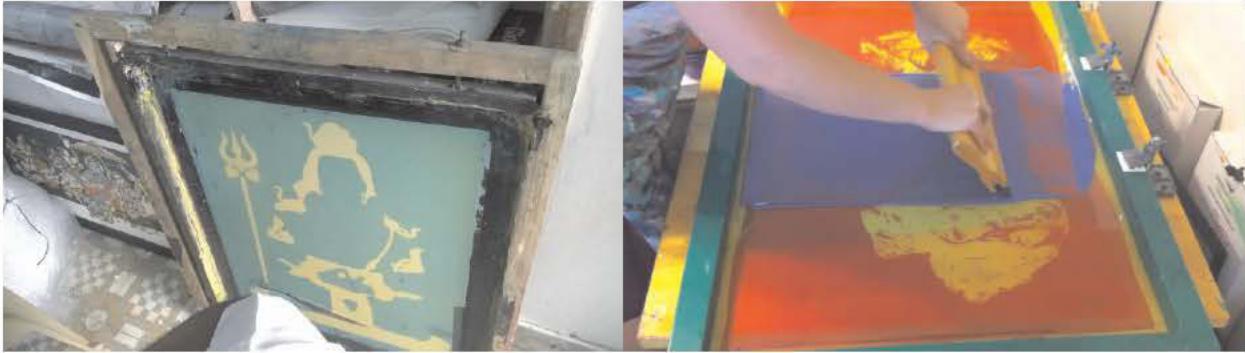
విద్యార్థులలో ఉండాల్సిన ముఖ్య లక్షణం ప్రత్యేంచటం. వాళ్ళకా అవకాశమివ్వండి.

కాపీలనైనా స్ట్రైన్ ప్రింటింగ్ ద్వారా చేస్తే బావుంటుంది కదా అని ఆలోచించాడు.

అప్పటివరకు పరిమితంగా వాడిన స్ట్రైన్ ప్రింటింగ్‌తో అనేక రంగులకు ప్రత్యేక స్ట్రైన్లు తయారు చేసుకుని ఒకే బొమ్మను ఎన్నో వందల కాపీలు ఎటువంటి రూపురేఖలు మారకుండా ఒకేవిధంగా ఉండేలా ముద్రించి ఎంతోమంది ఆర్టిస్టుల ప్రశంసలను అందుకున్నాడు.

సాధారణంగా చిన్న పరిధిలో అంటే విజిటింగ్ కార్డులు, లెటర్ ప్యాస్‌లు మొదలైనవి తయారు చేయడానికి స్ట్రైన్ ప్రింటింగ్‌లో రెండు మహా అయితే మూడు రంగులు వాడుతారు. కానీ, ప్రిస్ సత్యం ఈ బొమ్మలను స్ట్రైన్ ప్రింటింగ్ ద్వారా ఇప్పటివరకు అత్యధికంగా 18 రంగులను ఒకే బొమ్మపై వాడటం జరిగింది. అంటే బొమ్మపై జూక రంగు వేసేటప్పుడు రిజిస్ట్రేషన్‌పై ఎంత నిశితంగా ఏర్పాటు చేయాల్సి వుంటుందో..... ఇది ఆయనకే సాధ్యమైందేమో.... ఘలితంగా ఆ బొమ్మ ప్రింటింగ్ చేసినట్లు కాకుండా, బ్రిప్పుతో





ఆచ్ఛిస్స గీసిన మాతృక లాగానే కనిపిస్తుంది. ఇది సత్యం సాధించిన ప్రత్యేకత. మామూలుగా ఎంతోమంది జీవనాధారం కోసం వాడే పద్ధతిని ఈయన ఒక ప్రత్యేకమైన 'కళ' స్థాయికి తీసుకు వెళ్ళడనే చెప్పాలి.

స్వతహగా మహా నటుడు కీ.శే. శ్రీ నందమారి తారక రామారావు అభిమాని అవటం చేత ఆయన నటించిన చిత్రాలలోని బొమ్మలతో పాటు అనేక చిత్రాలను కూడా ఈయన తనదైన ప్రత్యేక స్నీన్ ప్రింటింగ్ పద్ధతిలో తయారు చేశాడు. ఈ బొమ్మలను చూసి తీరాలిందే. గృహాలంకరణకే ఎంతో ఖరీదు పెట్టి కొన్న చిత్రాలలా ఉంటాయి.

త్వరలోనే ఎప్పిఅర్ బొమ్మలతో ఇరు తెలుగు రాష్ట్రాలలో ప్రత్యేక ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేయాలనే

తలంపుతో ఆ ప్రయత్నాలలో ఉన్నాడు. తన ప్రక్రియ ఇంతకు ముందు ఎవ్వరూ ఉపయోగించినది, ప్రయోగించిన దాఖలాలు కనపడక పోవటంతో 'గిస్నీన్ బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్'లో కూడా తన పేరు నమోదు చేసుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు సత్యం.

'పల్లెస్వజన' బృందం 'సత్యం' వినూత్త పద్ధతిలో చేసే స్నీన్ ప్రింటింగ్ గురించి తెలుసుకుని, అతనిని కలిసి అతని కళాభండాలను పరిశీలించి, ముగ్గులై ఈ కళ ఒకే ప్రాంతానికి పరిమితం కాకుండా దీనికి జాతీయ స్థాయి గుర్తింపు తీసుకు వచ్చేందుకు తమ శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నిస్తామని చెప్పింది.

ప్రిస్ సత్యం ఫోన్ నెంబర్ : 98664 94696



ఏదైనా సమస్యకు పరిష్కారం చూపి, ఇతరుల జీవితాలను మెరుగు పరిచి, మీకు బహుమానం సంపూర్చించి పెట్టగల సాంకేతిక పరమైన ఆలోచన మీవద్ద ఏదైనా ఉన్నదా?

నేషనల్ ఇన్స్ట్రోవేషన్ ఫాండేషన్ (ఎన్.ఐ.ఎఫ్.) - ఇండియా లహర్సుజాబాద్ నమర్చాం

ఇగ్రెట్-2016

పారశాల విద్యార్థులకు స్పంత సాంకేతిక ఆలోచన మరియు ఇన్స్ట్రోవేషన్ పాటీ

దరఖాస్తులు అగస్టు 31, 2016 వరకు ఆమోదించబడతాయి.

మీయుక్క దేశ ఇతరుల జీవితాలను మరుగు పరిచి, మీకు బహుమానం సంపూర్చించి పెట్టగల వాదినిసాంకేతికపరంగా అభిపూర్ణ చేసే పద్ధతులకై నెతుకుతున్నాం.

ప్రత్యేకంగా వస్తు ఇన్స్ట్రోవేషన్ అలోచనలకి, ఇన్స్ట్రోవేషన్ కీలుతో వేబోం పొందునికి మరియు వ్యాపార అభిపూర్ణ అవకాశాలకి సహాయం అందించబడే కాక, సాంకేతిక, ఆర్థిక సహాయం కూడా అందిస్తాం.

మీవద్ద ఏదైనా స్పంత కుమాను ఆలోచన కుట్టియాడే వ్యాపారాలని ఉన్నాం.

దరఖాస్తులు వంపవలసిన / వివరాలకై సంపూర్చించ వలసిన చీరనామా :

IGNITE - 16

National Innovation Foundation - India,
Bungalow, No. 1, Satellite Complex, Prem Chand Nagar Road,
Ahmedabad - 380 015., Gujarat. Ph.: 079-2673 2095, 2673 2456
E-mail : ignite14@nifindia.org, <http://nif.org.in/submitidea.php>

పల్లెస్వజన, 102, వాయువరి, సైనికపురి పోస్ట్,
సికింద్రాబాద్ - 500 094.

ఫోన్ : 040-27111959, నెల్ : 9866 00 1678
E-mail : president@pallesrujanam.org, www.pallesrujanam.org

*మీ దరఖాస్తులలో దయచేసి మీ ఆలోచనలు, ఇన్స్ట్రోవేషన్, చిత్రాలు ఉంచే దయాగ్రమ్ (ఉంచే) తో పాటు మీ పూర్తి పేరు, చిరునామా, ఫోన్ నెంబరు, చదువుతున్న తరగతి, పారశాల / కళాశాల పేరుతో పాటు తప్పక ప్రాసి వంపవలెను.

ఒక దేశం అవసీతి లేకుండా అందమైన ఆలోచనలు కల మేఘస్సుతో నిండి ఉండాలంటే నా గద్దీ నమ్మకం లది ముగ్గురే చెయ్యగలదు.
ఒకరు అమ్మ రెండు నాట్లు మూడు గురువు.



నాకున్న చిన్నపాటి పొలంలో నేను వ్యవసాయం చేసుకుంటూ, నా కూతుళ్ళను చదివించుకుంటూ నేను, నా భార్యతో కలిసి పొలం పనులు చేసుకుంటూ మా ఊరికి పరిమితమైన నన్ను దాదాపు ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలకు పరిచయం చేసిన ‘పల్లెస్సుజన్’ను నేనెప్పటికీ మరచిపోలేను అంటాడు మన ఇన్నోవేటర్, నల్గొండ జిల్లా మునిగాల మండలం లోని ముకుందాపురం గ్రామానికి చెందిన ‘పందిరి పుల్లారెడ్డి’

మీ ద్వారా ఉభయ రాష్ట్రాలకు పరిచయం కాగా, మీ ప్రోఢ్వలంతో ‘సాక్షి’ దినపత్రికలో నాగురించి ప్రాయడం తో నేను నాకొరకు చేసుకున్న పని ఇంతమంది తెలుగు ప్రజలకు అవసరమైందా అన్న ఆశ్చర్యానికి కూడా గురొతూ పుంటానప్పుడప్పుడు అంటాదాయన. రెండు బోర్డుకు ఒకే మోటరు’ విధానం తాను తయారు చేసుకున్నప్పుడు 25 అడుగుల దూరంలో గల మరో బోర్డుబావి నీటిని మొదటి బోర్డు బావిలోకి సంధానం చేసి విజయ వంతం కావటంతో ‘పల్లెస్సుజన్’ జనవరి-ఫిబ్రవరి-2014 సంచికలో ఆయన కథను ప్రచరించడం జరిగింది. అందుకు నాటి సంయుక్త రాష్ట్రంలోని దాదాపు ప్రతి జిల్లానుంచి కొన్ని వందల మంది ఫోన్ ద్వారా ఆయనను, పల్లెస్సుజన కార్యాలయాన్ని సంప్రదించడం జరిగింది. ఇంతటి ప్రతిస్పందనను చూరగొన్న పుల్లారెడ్డి ఇన్నోవేషన్ పట్ల ప్రజలు ఎంత ఆత్మతగా ఎదురు చూస్తున్నారో నాడు అర్థమైంది.

నాటినుండి పుల్లారెడ్డి కేవలం తన వ్యవసాయం కోసం పనిచేసుకునే వాడుగా కాకుండా, రాష్ట్రవ్యాప్తంగా తిరిగి ఎంతోమంది రైతులకు ఈ విధానాన్ని ఏర్పాటు చేయించి

బక్కిక్కప్పుడు బడి మానేసి స్నేహితులతో షికారుకెక్కుడమే మంచిదేమో. ఎందుకంటే ఎదిగాక అనిపిస్తుంది....
నాకొన్ని మార్కులలో అనందం లేదు, కానీ నా జ్ఞాపకాలలో అనందం ఉంది అని.

పల్లెస్సుజనంతో పదిమందికి లాభం చేసిన పందిరి పుల్లారెడ్డి

దాదాపు అందరి రైతుల మన్ననలు అందుకున్నాడు. దాదాపు సంయుక్త రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాలకు రైతుల సోదరుల ఆహ్వానం మేరకు వెళ్లి వారి పొలం వద్ద వుండి రెండు బోర్డుకు ఒక మోటరు విధానాన్ని విజయవంతంగా పూర్తి చేశాడు.

పుల్లారెడ్డి ఈమధ్య తాను చేసిన ఈ రెండు బావులకు ఒకే మోటరు విధానంలో బోర్డు బావుల మధ్య దూరం 150 అడుగులకు పెరగటం గమనించాల్సిన విషయం. ఇంతవరకు పుల్లారెడ్డి కర్మాలు, కడప, గుంటూరు, అనంతపురం, నల్గొండ జిల్లాలలోని దాదాపు 50 గ్రామాల్లో ఈ రెండు బోర్డు విధానం అమలు చేయగలిగాడు.

ఇంతవరకు తనను పిలిపించుకున్న ప్రతి రైతు నేను వారివద్దకు వచ్చిపోయిన రవాణా ఖర్చులతో పాటు, ఆ రైతు సోమతను బట్టి రెండు నుండి మూడువేల వరకు పారితోషికం కూడా ఇవ్వటం జరిగింది అంటాడు పుల్లారెడ్డి. ఈ పారితోషికం కన్నా తనకు అనందకరమైన విషయం ఏమిటంటే ఊరు దాటి వెళ్లని నాలాటి ఒక సాధారణ రైతును రాష్ట్రంలోని దాదాపు అన్ని జిల్లాలకు వెళ్లేలా నా జ్ఞానంతో పదిమందికి మేలు కలిగే పని చేయించడం, దాని ద్వారా నాకు పేరు, జీవితంలో తృప్తిగా ఉండే అవకాశాన్ని కల్పించడం ‘పల్లెస్సుజన్’ సంస్కృత నేనెంతో బుంపడి వుంటాను అంటారాయన.

ఒక రైతు తనకోసం చేసుకున్న ఒక పనిని ‘పల్లెస్సుజన్’లో ప్రచురించటం ద్వారా ఎంతోమంది రైతులు ఆ జ్ఞానాన్ని తమకు ఉపయోగపడుతుందని తెలుసుకుని అతన్ని పిలిపించుకుని వారి కష్టాలను కూడా దూరం చేసుకోవటం, పల్లెస్సుజన చేస్తున్న “జ్ఞానవ్యాప్తి”కి ఇంతటి స్పందన లభించడం ‘పల్లెస్సుజన్’ ఉద్దేశ్యాలను కొంతవరకు సాందించగలిగిందన్న తృప్తినిచ్చింది. పందిరి పుల్లారెడ్డి జ్ఞానాన్ని అవసరమున్న ప్రతి రైతు వినియోగించుకుని తమ వ్యవసాయ కష్టాల నుండి బయట పడి అనందంగా వ్యవసాయం చేసుకోవాలని కోరుకుంటోంది ‘పల్లెస్సుజన్’.

పందిరి పుల్లారెడ్డి ఫోన్ నెం. 7382737833

‘పల్లెస్యూజన్’ పరిచయంతో మారున
మహింపాల్ చారి
జీవన గమనం

(పూర్వ గుడిసే కుండి రాష్ట్రపతి భవనం వరకు
సాగిన ప్రయాణ గాఢ)



ఈక మామూలు పేద కుటుంబం నుండి రాష్ట్రపతి పురస్కారం వరకు నడిచిన ‘కడవెండి మహింపాల్ చారి’ కథ ఈనాటి ‘వెలుగుతున్న జీవితాలు’లో చోటు సంపాదించు కుంది.

వరంగల్ జిల్లాకు చెందిన కడవెండి మహింపాల్ చారి తాను ‘చేతితో పనిచేసే వ్యవసాయ పనిముట్టు’ను తయారు చేసిన మొదట్లో తనకున్న తెలివితో ఒక సాధనం తయారు చేయాలన్న సంకల్పంతో ఉన్నదంతా ఊడ్చి ఆ పరికరం తయారీకి వినియోగించాడు. అదే తనను మరో ప్రపంచం శైఖ్ర నడిపిస్తుందని నమ్మడు. నాడు తన గ్రామంలోని చాలామంది అతని పనికి ప్రోత్సాహం కూడా అందించలేదు. ‘పల్లెస్యూజన్’ పరిచయంతో తాను ఊహించిన దానికన్నా తన బ్రతుకుతెరువు మార్గం, మారిపోవటంతో ఆయన ఆనందానికి అవధులు లేకుండా పోయింది. వారి



కుటుంబ సభ్యులు ముఖ్యంగా అతని భార్య, పిల్లల పాలిట్ ‘పల్లెస్యూజన్’ ఒక దేవాలయంగా మారిపోయింది.

ఆప్పుడు మహింపాల్ చారి స్వంతంగా ఒక పెద్ద మెకానిక్ షెడ్సు ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు, అందులోకి అవసరమైన లేత్ మిషన్ యంత్రాలు, వెల్లింగ్ పరికరాలు తన పనికి అవసరమైన ముదిసిరుకుతో పెడ్డంతా నిండుగా కనిపిస్తోంది. ఇప్పుడు తనికి తీరిక లేనంతగా పనిముట్ల తయారీ ఆర్థర్లు వచ్చి పదుతున్నాయి. దేశవ్యాప్తంగా ఇన్నేవేషణను వ్యాప్తి చేసిన ‘పల్లెస్యూజన్’ను జీవితంలో మరచిపోలేనని అంటున్నాడు.

గతంలో తాము బ్రతికిన దీనావస్త, నేడు అనుభవిస్తున్న శ్రమలోని ఆనందంతో మహింపాల్, అతని భార్య లావణ్యల ముఖాల్లో సంతోషం వెల్లివిరుస్తోంది. మహింపాల్ చారికి రాష్ట్రపతి పురస్కారం వచ్చినదని తెలిసినప్పుడు ఆనందాన్ని తట్టుకోలేక అతను ‘సార్ ధిలీకి నా భార్యతో సహ వస్తాను’ అన్నప్పుడు ‘పల్లెస్యూజన్’ బృందం తప్పకుండా తీసుకురా రాష్ట్రపతి భవనంలో నీ ఆనందాన్ని ఎల్లప్పుడూ గుర్తు పెట్టుకోవాల్సింది ఆమెనే కదా అని



ప్రీమించటానికి ఈ జీవితకాలం సరిపోదు. మరి ద్వేషించటానికి మసుఫులకి సమయం ఎక్కడ్డించి వస్తుందో?



తెలపటంతో అమెనుకూడా రాష్ట్రపతి భవనకు తీసుకు వెళ్ళడం జరిగింది. ఒక మామూలు గృహాణి రాష్ట్రపతి భవన వరకు తీసుకు వెళ్ళింది ‘పల్లెస్యజన’ కావచ్చ కానీ, అతనికి ఆ స్థాయిని, నేడి ఆనందాన్ని సమకూర్చింది మాత్రం “కేవలం అతని తెలివే” అని నమ్ముతోంది పల్లెస్యజన.

అవార్డును స్వీకరించటంతో అతని ఆలోచన నిలిచిపోలేదు. పైదరాబాద్ లోని ఒక వైజ్ఞానిక సంస్థ పల్లెస్యజనను సంప్రదించి, ‘తెల్ల కుసుమ’ పంట ఘర్తయిన తర్వాత ఎండిన పువ్వులను సేకరిస్తే అవి మంచి ఖరీదుకు అమ్ముదు పోతాయి. కానీ, వాటిని సేకరించేందుకు మనవద్ద తగిన పరికరం లేదు. ఇలాంటి పనిచేసే ఒక పరికరాన్ని మీ ఇన్నోవేటర్లతో చేయించగలరా అని అడగటం జరిగింది. దాన్ని సవాలుగా స్వీకరించిన మహిపాల్ చారి తన ఆలోచనతో కేవలం ఒక వారం రోజుల్లో అతి సులువైన ఓ

పరికరాన్ని తయారు చేసి ఆ శాస్త్రవేత్తల ఎదురుగానే దాన్ని ప్రయోగాత్మకంగా చూపించటంతో వారిలో అనందం వెల్లివిరిసింది. మేమంతా ఈ పువ్వులను సేకరించేందుకు ఎంతో పెద్ద యంత్రం లాంటిదాన్ని తయారు చేసి తీసుకు వస్తోరేమానని అనుకుంటూ వుంటే మీరేమో ఇంత పెద్ద సమస్యకు అతి చిన్న పరికరంతో పరిపూరం చూపించారని ‘పల్లెస్యజన’ను ఇన్నోవేటర్ మహిపాల్ చారిని అభినందనలతో ముంచెత్తారు.

అంతే కాదు. ‘శ్రీవరి’ పొలంలో కలుపు నియంత్రణ పెద్ద సమస్యగా వుండటంతో ఆ సమస్యకు కూడా ఒక చిన్నపాటి యంత్రాన్ని తయారు చేసి ఎంతోమంది రైతుల మనుసులు పొందాడు మహిపాల్.

సమాజంలోని వ్యక్తులకు మేము అందిస్తున్న సందేశం ఒక్కటే కుల, మత, ప్రాంత, బీద, సాద, ధనిక వర్గాలతో సంబంధం లేనిది “తెలివి తేటలు” వాటిని సరిటైన మార్గంలో నడిపిస్తే ఇలాంటి ప్రతిఫలాలే అందివస్తాయి. అంతేకాదు, సృజనాత్మక శక్తి పేదరికాన్ని కూడా పారద్రోలుతుంది అని దృఢంగా నమ్మే ‘పల్లెస్యజన’ నమ్మకాన్ని నిజం చేసిన మహిపాల్ చారిని వ్యాదయ ఘర్షకంగా అభినందిస్తున్నాం. ఇతని సృజనాత్మకత ఇంకా ఎన్నో కొత్తపుంతలు తొక్కి మరిన్ని ఇన్నోవేషన్లు సమాజానికి అందిస్తున్దని కోరుకుండాం. జ్ఞాన ఆధారిత పనులు చేపడితే ఎవ్వరైనా సరే, వారు మారుమాల కుగ్రామాల్లో నివసించేవారైనా వ్యక్తిగతంగా, సామాజికంగా, ఆర్థికంగా ఎదగ గలరు అని నిరూపించింది ‘పల్లెస్యజన’. మనిషికి వన్న జ్ఞానం ఎంతటి ప్రభావ వంతమో ‘మహిపాల్ చారి’ జీవితం చక్కగా వ్యక్తం చేస్తుంది.

మహిపాల్ ఫోన్ నెం. : 98669 22168



చేతకాదని ఎప్పుడూ చేతులెత్తేయకూడదు. సమస్యలు మనవ్వి బిడించసీయకూడదు.



‘పల్లెస్వజన’ ప్రగతి



మీతో పంచుకుని ఆనందించేందుకు కొన్ని విశేషాలు....

2014-15 సంవత్సరంలో ‘పల్లెస్వజన’ స్వచ్ఛండ కార్బూకర్తలు అందించిన సహకారంతో ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల్లోని ‘పునాది స్థాయి సృజన’లను మీకందించే క్రమంలో జరిగిన కొన్ని ముఖ్య ఘట్టాలను మీతో పంచుకోవటం మాతు ఆనందం కలిగించే విషయం. ఈ ఘట్టాలు సమాజానికి కొంత సమాచారం అందించటంతో పాటు పునాది స్థాయి ఇన్నోవేబర్లకు కొంత ప్రోత్సాహకరంగా వుంటుందని ఆశిస్తున్నాం. ఇక్కడ వివరిస్తున్న సంఘటనలన్నీ పూర్తిగా ‘పల్లెస్వజన’ వాలంబీల్ల విజయాలుగానే మేము భావిస్తున్నాము.

పునాది స్థాయి ఇన్నోవేబర్లే:

◆ ‘పల్లెస్వజన’ వాలంబీల్ల ఈ సంవత్సరం హృదయాన్ని కదిలించే పని చేశారు. ఐసిఎఆర్ శాస్త్రవేత్తలు మరియు వ్యవసాయ పనిముట్లు తయారీదారులు పల్లెస్వజనను సంప్రదించి, రైతులకు ‘తెల్ల కుసుమ’ మొక్కలో కుసుమల కంకి పక్కానికి వచ్చిన తర్వాత ఆ కంకిపైన వుండే ఎందిన పుష్టాలను చాకచక్కంగా సేకరించేందకు ఒక సాధనం, శ్రీ వరిలో కలుపు నివారణకు మరో సాధనంలను మీ ఇన్నోవేబర్లతో తయారు చేయించ గలరా అని అడిగారు. మన ఇన్నోవేబర్ మహిపాల్ చారి పై రెండు సమస్యలకు పరిష్కారంగా రెండు విసూత్తు పరికరాలను తయారు చేసి, వాటిని ఆ శాస్త్రవేత్తల ఎదుట విజయవంతంగా ప్రదర్శించాడు. ఎంతో పెద్ద పరికరాలు తయారపుతాయని ఊహించుకున్న వారు ఇంత సూక్ష్మ పరికరాలను తయారు చేసిన మహిపాల్ చారి ఇన్నోవేబస్టను చూసి ఆశ్చర్యపోయారు. ఈ అనుభవంతో ‘పల్లెస్వజన’ ఇప్పుడు సమాజంలో ఎవరికి అవసరమైన సమస్యలను తెలియజేసినా వాటి పరిష్కారానికి తగ్గ ఇన్నోవేబస్టను తయారు చేయించటానికి ఇన్నోవేబర్లను ప్రేరించేందుకు ఉద్ఘాక్షేపింది.

పునాది స్థాయి ఇన్నోవేబర్లై శాస్త్రవేత్తలు ఓ పుస్తకం ప్రచురించడం :

◆ ‘పల్లెస్వజన’ వెలుగులోకి తెచ్చిన గ్రామ శాస్త్రవేత్తల కథలు, వారు అందించిన క్రియాలీసతను గుర్తించి ప్రభుత్వ రంగ సంస్కరణ ఐసిఎఆర్, నారమ్ లు 2014 సంవత్సరంలో “రూరల్ ఇన్నోవేబస్ట”, “గ్రాన్సరూట్స్” పేరుతో అక్షోబర్ 2014న ఒక పుస్తకాన్ని ప్రచురించడం జరిగింది. ఇలాంటి గ్రామీణ స్థాయి ఇన్నోవేబర్ల గ్రామీణ సమస్యల పరిష్కారానికి తయారు చేసిన పరికరాలను గురించి వివరించే ఒక పుస్తకం శాస్త్రవేత్తల సమాజంకై ప్రచురించడం ఇదే ప్రథమం.

పునాది స్థాయి ఇన్నోవేబస్ట పండుగ :

◆ 2015వ సంవత్సరం పునాది స్థాయి ఇన్నోవేబస్ట ప్రదర్శించే “ఇన్నోవేబస్ట పండుగ” ఫిల్లీలోని ‘రాష్ట్రాతి భవన్’లో జరిగింది. ఫిల్లీలో మార్చి 7 నుండి 13వ తేది వరకు జరిగిన ఈ పండుగలో ఈ సంవత్సరం తెలుగు రాష్ట్రాల నుండి ‘గోదాను నర్యంహా, మహిపాల్ చారి, కె. చంద్రశేఖర రావు మరియు మువ్వా కృష్ణమూర్తి’ల “నాలుగు” ప్రదర్శించడం వేలాది మంది సందర్భకులు, జాతీయ స్థాయి నిపుణులు మెచ్చుకోవడం జరిగింది. ఇన్నోవేబర్లు, వారి ఇన్నోవేబస్ట జాతీయ స్థాయి వ్యక్తులతో సంఘానం కావడంతో వారికి జాతీయ స్థాయి గుర్తింపు వచ్చింది.

రాష్ట్రపతి పురస్కారాలు :

◆ ఉభయ రాష్ట్రాల్లోని ఇద్దరు తెలుగు ఇన్నోవేబర్లయిన కె. చంద్రశేఖర తయారు చేసిన ‘ఇటుకల తయారీలో’ ఎటువంచీ ఇంధన బార్బు లేకుండా కేపలం మానవ శక్తితో అత్యధిక ఇటుకలు తయారు చేసి పరికరాన్ని తయారు చేసినందుకు భారత రాష్ట్రపతి పురస్కారంతో పాటు ఒక లక్ష రూపాయల పారితోపికం లభించింది. కె. మహిపాల్ చారి తయారు చేసిన మనిషి నడిపించే వీదక్క తయారు చేసినందుకు పురస్కారంతో పాటు పదివేల రూపాయల పారితోపికం లభించింది. మువ్వా కృష్ణమూర్తి స్వజ్ఞాత్మకతతో తయారు చేసిన పరిగ్రస్తితో చీర, కండువాలతో పాటు మరెన్నో గ్రామీణులు, రైతులు వినియోగించే వస్తువులను తయారు చేయడం. ఆయన ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ‘తాను తయారు చేసిన కండువాను రాష్ట్రపతికి బహుమతిగా ఇవ్వాలన్న కలసు ‘పల్లెస్వజన’ ద్వారా నెరవేరడంతో అతని ఆనందానికి అవధులు లేకుండా పోయింది.

సృష్టి సన్మానం :

◆ ఈ సంవత్సరం ఖమ్మం జిల్లాకు చెందిన ‘చూరిపల్లి రామయ్య’, మహబూబ్ నగర జిల్లాలకు చెందిన ‘దామా యాదేశ్వరి’ అనే ఇద్దరు సామాన్య వ్యక్తులు ఉత్సవతతో, సమాజానికి మేలు జరగాలన్న సంకల్పంతో సమాజానికి ఉపయోగ పదే అసామాన్య పని చేసినందుకు ‘సృష్టి సమ్మాన్’ పేరుతో సత్కరించడం ‘పల్లెస్వజన’ గర్వంగా భావిస్తోంది. ఫిల్లీలోని రాష్ట్రపతి భవన్లో ‘డా. మహేల్డూర్’ చేతులమీదుగా 8 మార్చి, 2015న ఈ పురస్కారం అందించబడింది.

మా కలలు నిజం కావాలంటే మీ సహకారం కావాలి.

ప్రోత్సహించండి - పాల్గొనండి - అవిష్కరించండి.

- బ్రిగేడియర్ పి. గణశం, అధ్యక్షులు, పల్లెస్వజన సంఘం.

లక్ష్మణ లేకపోవటం కన్నా పెద్ద నేరం ఏది ఉండడు.



ఎడిటర్ గారికి,

స్వందన

నమస్కారములు, మొదటి కవర్ పేజిలో వేసే కథ నుండి ఈ పుస్తకం గురించి అర్థమవతోంది. ఈ పుస్తకంలోని వ్యాసాలు ఎంత ఉన్నతంగా ఉంటాయో అన్నది. నేను కూడా ఒక సన్మకారు రైతునే. మీరు ప్రచురిస్తున్న ఇన్నోవేషన్సు కూస్తుంటే నాకు కూడా ఓ రకమైన అనందంతో కూడిన ఈర్పు కలుగుతోంది. సామాన్య రైతులు తమ సమస్యలకు ఇంత సులభంగా పరిపూర్వాలు కనుగొంటున్నారే, నేను కూడా ఏదైనా ఓ సమస్యకు తప్పక పరిపూర్వాలం కనుగొనాలని అనిపిస్తూ వుంటుంది. ఇదంతా కేవలం ఈ పుస్తకం వల్లనే కలిగింది. నాకుమాత్రం ఈ పత్రిక 'ఓ పాలు త్రాగే పిల్లలవాడు' లాంటిది అనిపిస్తుంది. అంటే కల్పపం లేని పత్రిక అని చెప్పటానికి అనందిస్తున్నాను. చిన్న పిల్లల నుంచి ముసలి వాళ్ళ వరకు ప్రతి ఒక్కరికి ఉపయోగ పడే పత్రిక అనసంలో అతిశయోక్తి లేదు. కేవలం వ్యవసాయ సమస్యలకు మాత్రమే పరిపూర్వాలం అని ఎంచుకోకుండా నమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరి సమస్యలకు ఇందులో సమాధానం ఇస్తూ అన్ని వర్గాల ప్రజలను ఆకట్టుకోవటం ఎంతో అభినందనియం. మీరు ప్రచురిస్తున్న 'సాంప్రదాయ వైద్యుతు' కూడా ఎంతో బావుంటోంది. నేను నాటక రంగంలో పనిచేస్తూ వుంటాను. నాకు తారస పడిన ప్రతి ఒక్కరితో ఏదో ఒక సమయంలో 'పల్లెస్యుజను' గురించి మాట్లాడటం జరుగుతూ వుంటుంది. నేనీ పుస్తకానికి 'ఓ పిచ్చి అభిమానిని'. నేనీ పత్రికను మొట్టమొదటి సారిగా 'వినుకొండ'లో వ్యవసాయ కళాశాల ప్రొఫెసర్ 'తిరుమల రావు' గారివద్దకు ఓ పనిమీద వెళ్ళగా నాకే పుస్తకాన్ని ఇచ్చారు. నాడు పుస్తకం చూసిన మరుక్కణమే ఈ పత్రికకు చందాను పంపటమైనది. నాటినుండి నేటివరకు ఈ పుస్తకాన్ని తప్పకుండా చదువుతూ వుంటాను. ఇందులో ప్రచురించిన ప్రతి ఇన్నోవేటర్సు ప్రత్యుభ్యంగా వెంటనే ఫోన్ చేసి అభినందిస్తూ వుంటాను. చాలా మందిని కలిశాను కూడా. వారితో మాట్లాడి, అభినందిస్తూ వుంటాను. కొంతమంది ఇన్నోవేటర్లలుతే "బాబూ ఈ పల్లెస్యుజను" పత్రికలో మమ్మల్ని గురించి ప్రచురించక ముందు తిండికి కూడా నోచుకునేవాళ్ళం కాదు. ఇప్పుడు నాలుగు వేళ్ళు నోట్లోకి వెళుతున్నాయంటే దానికి కారణం 'పల్లెస్యుజను' మాత్రమే అన్నావారు కూడా ఉన్నారు. ముఖ్యంగా కర్మాలు జిల్లా ఆత్మకారులకు చెందిన 'సాంప్రదాయ వైద్యుతు' కరిం గారు అయితే 'నా ప్రధాన వ్యక్తి మొకానిజం, ప్రమృతి వైద్యుతం' ఏదో జీవితం అలా గదిచిపోతూ వుండేది. ఈ ప్రాంతంలో జరిగిన 'శోధయాత్ర'లో బ్రిగేడియర్ గారిని కలవడం, వారికి నేను, నా మాటలు నచ్చడం, వెంటనే పీరరాఘవ రెడ్డి గారిని 'ఇంటర్వ్యూ' గురించి నావద్దకు పంపడం, వారు నా గురించి అద్భుతమైన వ్యాసం ప్రాయటం..... ఇథయ తెలుగు రాష్ట్రాల నుంచి వెంట వెంటనే ఎన్నో ఫోన్లు, ఎంతోమంది ప్రత్యుభ్యంగా కలవడం..... ఇదంతా కేవలం 'పల్లెస్యుజను' చలవే అని, నిజంగా ఆ మహానుభావుడు నాగురించి ఇంత మంచి ఆర్థికర్తలే నేరుగా సంప్రదించి తమ జ్ఞానాన్ని పంచుకుంటున్నారు. పల్లెస్యుజనుకు కావలసింది ఇదే. ప్రజల జ్ఞానం ప్రజల్లోకి చొచ్చుకు పోవాలి. ప్రతి గ్రామానికి చేరాలి. తమ జ్ఞానధనంతో ప్రజలు ఆర్థిక, సామాజిక గుర్తింపు పొందాలి. ఇదే మా ఉద్దేశ్యం. ఇదే మా గమ్యం. మీ అందరి సహకారంతో త్వరలో మా గమ్యాన్ని చేరుకుంటామని ఆశిస్తున్నాము. మా పత్రికకు ఇంతది వీరాభిమానులు ఉన్నారన్న ఆనందం మమ్మల్ని మా విద్యుత్క ధర్మం పట్ల పునరంకితులను చేస్తోంది. మీ నాటకరంగ సమాజంలో మా పత్రిక చర్చనీయాంశం కావటం గ్రామీణ శాస్త్రవేత్తలకు ఓ శుభసూచకం. మీ అభినందనలను మనస్సుప్రాతిగా స్వీకరిస్తున్నాం.

- జాజి,

నాటకరంగ కళాకారుడు, కృష్ణ జిల్లా, ఫోన్ : 99084 11700

జాజి గారికి, మీ అభిమానానికి ఎంతో ధన్యలం. మీలాంటి కళాకారులకు మా పత్రిక సచ్చడం, ఇన్నోవేటర్లను అభినందించటం, వీలైట్ వారికి ప్రత్యుభ్యంగా కలవటం చూస్తుంటే, ప్రజల్లో సమాంతర జ్ఞాన ప్రసరణ మొదలైంది కల్పుతోంది. మీలాగే ఎంతోమంది ఇన్నోవేటర్లతో నేరుగా సంప్రదించి తమ జ్ఞానాన్ని పంచుకుంటున్నారు. పల్లెస్యుజనుకు కావలసింది ఇదే. ప్రజల జ్ఞానం ప్రజల్లోకి చొచ్చుకు పోవాలి. ప్రతి గ్రామానికి చేరాలి. తమ జ్ఞానధనంతో ప్రజలు ఆర్థిక, సామాజిక గుర్తింపు పొందాలి. ఇదే మా ఉద్దేశ్యం. ఇదే మా గమ్యం. మీ అందరి సహకారంతో త్వరలో మా గమ్యాన్ని చేరుకుంటామని ఆశిస్తున్నాము. మా పత్రికకు ఇంతది వీరాభిమానులు ఉన్నారన్న ఆనందం మమ్మల్ని మా విద్యుత్క ధర్మం పట్ల పునరంకితులను చేస్తోంది. మీ నాటకరంగ సమాజంలో మా పత్రిక చర్చనీయాంశం కావటం గ్రామీణ శాస్త్రవేత్తలకు ఓ శుభసూచకం. మీ అభినందనలను మనస్సుప్రాతిగా స్వీకరిస్తున్నాం.

- ఎడిటర్.

ఎడిటర్ గారికి,

గత సంచికలో మీరు ప్రచురించిన గొప్ప వ్యక్తి 'అబ్బల్ కలాం' గారి నీతి వాక్యాలు మమ్మలైంతో ఆకట్టుకున్నాయి. టీవీల్లో, పత్రికల్లో అక్కడక్కడా ఒకటో రెండో కనిపించే వారి నీతి వాక్యాలను ప్రతి పేజిలో చూడటం మాకు చాలా ఆనందాన్ని ఇచ్చింది. ఇలాంటి సూక్తులు ఎప్పుడో పూర్వం చెప్పిన వ్యక్తులు (వాటిని వారు చెప్పారో లేదో తెలియదు) పేరుతో ఆక్కడక్కడా కొన్ని పత్రికల్లో ప్రచురించటం మాశాము. మా కళ్ళ ఎదురుగా ఎదిగిన వ్యక్తి కీ.శే. అబ్బల్ కలాం గారు ఇన్ని సూక్తులు చెప్పడం చూస్తే మాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. ఇలాంటి సూక్తులను పూర్వం ఎప్పరో చెప్పినట్లు కాకుండా, ఈ తరం వాళ్ళ చూసిన వ్యక్తులు చెప్పిన ఇలాంటి సూక్తులను ప్రచురించినట్లుయితే మా పిల్లలకు చెప్పుకోవడానికి అనందంగా ఉంటుంది. ఇలాంటి సూక్తులు ప్రచురించినటుకు ధన్యవాదాలు తెలుపుకుంటా.....

- పగిడి శ్రీలత, గార్డెయపురం, కర్మాలు జిల్లా.

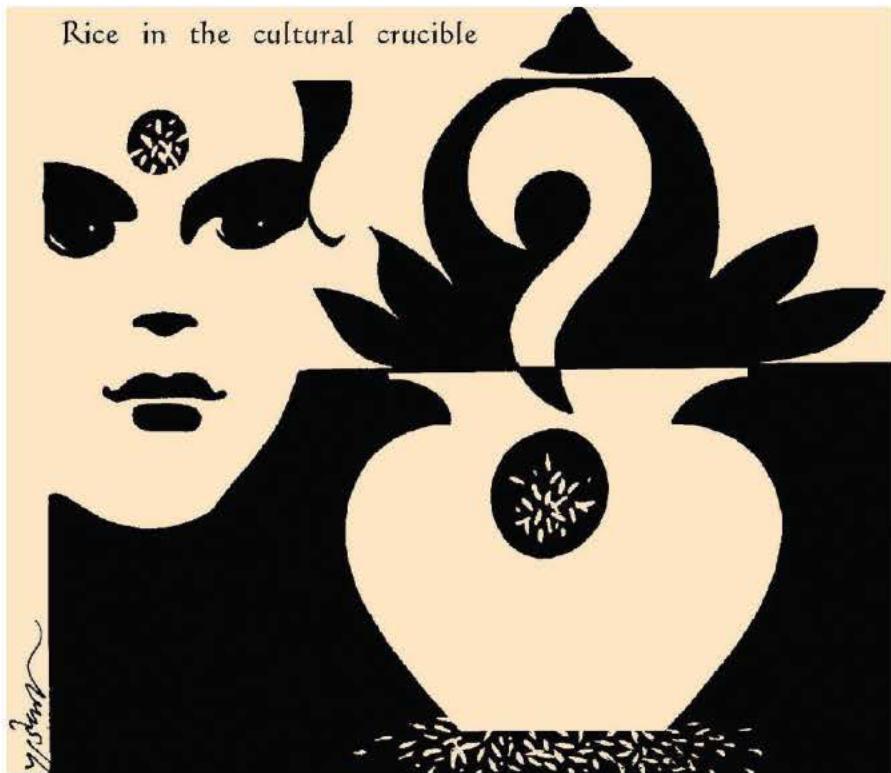
శ్రీలత గారికి, మీ అభిమానానికి ధన్యవాదములు, 'పల్లెస్యుజను', నేషనల్ ఇన్నోవేషన్ ఫోండేషన్కు సూఫ్ట్‌వీచిన అబ్బల్ కలాం గారిని మేమెన్స్ కీ మరువలేము. వారి జ్ఞాపకాలను మేము మాత్రమే కాకుండా పారకులందరూ మననం చేసుకుని, సన్మార్గంలో నడవగలరనే చిన్న అశతో వీటిని ప్రచురించాము. మీకు సచ్చినందుకు మేము చేసిన ఈ ప్రయత్నం ఫలించిదనే నమ్ముతున్నాం.

- ఎడిటర్.

ఒక మంచి పుస్తకం వందమంచి స్వీపిాతులతో సమానం. కానీ ఒక మంచి స్వీపిాతుడు ఒక గ్రంథాలయంతో సమానం.

మన సంస్కృతిలో బియ్యం పాత్ర

Rice in the cultural crucible



భారతీయ సంస్కృతిలోని పర్వదినాలలో బియ్యం పాత్ర మహాత్మరమైనది. ప్రత్యేకించి నుదుబీపై తిలకం దిద్దటంలో, బియ్యం గింజలని సాంస్కృతిక, మతాచార ప్రాముఖ్యత వున్న ప్రదేశాల్లో తరచూ చల్లటం కూడా జరుగుతుంది. హూజలలో సరేసరి. మన సంస్కృతిలో బియ్యానికున్న ప్రాముఖ్యత మరే ధాన్యానికి లేదు. ఎందువలన? గోధుమలకో, మరే రకమైన గింజలకో ఇంత ప్రాముఖ్యత లేదెదుకు? దీనిలో పర్యావరణానికి, సంస్కృతికి ఏమైనా సంబంధం ఉందా?

బియ్యం పడమర, తూర్పు పడమది ఆసియా ప్రాంతాల్లో భిన్న సంస్కృతుల అవిర్మావంలో చాలా ముఖ్యమైన భూమిక పోషించింది. దాదాపుగా క్రీ.పూ. 5000 సంవత్సరంలోనే చైనా ప్రాంతంలోని ‘హొమూడు’ పరిసరాల్లో జరిపిన త్రప్పకాల్లో బియ్యం బైట పడ్డాయట! (బై-1986). ఆ కాలంలో రైతులు కేవలం అడవి బియ్యాన్ని సేకరించటమే కాక, వ్యవసాయం చేసి బియ్యాన్ని పండించేవారు. దాని కేంద్ర బిందువు అస్సాం, బర్యా పైభాగం, ధాయ్లాండ్, దక్కిణ - పడమర చైనా, ఉత్తర వియత్నాంలలో ఉండగా, దాని ఛాయలు ఒరిస్సాలోని జయపూరే, ఉత్తర కొరియా, మధ్యప్రదేశ్లలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో కూడా కనిపించింది.

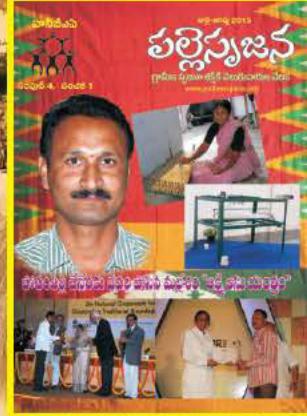
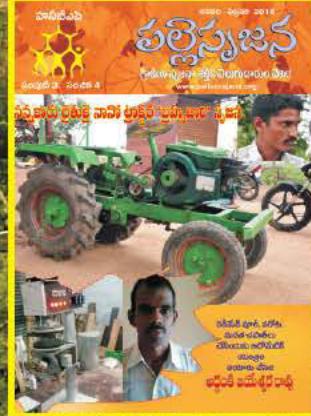
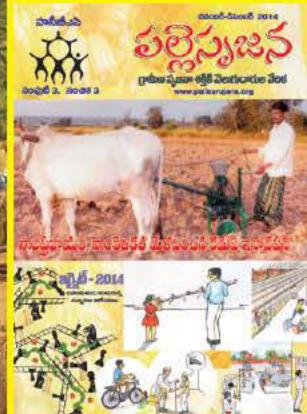
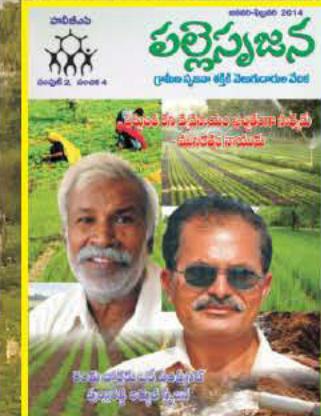
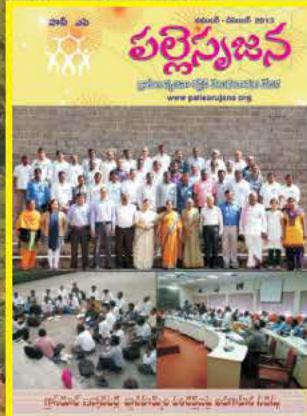
సాధారణంగా అతి పేద ప్రాంతాల్లో వర్షాధార పంటగా బియ్యం పండించటం జరుగుతూ వుంటుంది. అటువంటిచోట్ల ఎక్కువ ప్రాంతాల్లో ఒకరేకం బియ్యం పండిస్తారు. మనదేశంలో సాంప్రదాయకంగానే కాక, దైనందిక జీవితాలలో కూడా బియ్యానికి ఎందుకింత ప్రాముఖ్యత వచ్చిందో అన్నది పండితులకి, సంస్కృతిని అభ్యసిస్తున్న విద్యార్థులకి కూడా వీడని ప్రశ్నగానే ఉండిపోయింది. ఇంకే గింజలకీ రాని ప్రాముఖ్యత మనదేశంలో ఒక్క బియ్యానికి ఎందుకు వచ్చిందని మా పారకుల నుంచి అభిప్రాయాలు కోరుతున్నాం. మన జీవన విధానానికి సహా విసురుతున్న ఈ సాంస్కృతిక ఉప్పెనను మనం ఎలా తెలుసుకోవాలో అన్నదానిపై మీ అభిప్రాయాలు తెలియజేయండి.

(హానీబీ 9(2) - 1918)

పల్లెస్రుజన

పాత సంచికలు కావాలా?

బకోసంచిక
రూ. 30/-లు
మాత్రమే



వివరములు	ముక్కిగతం	సంష్టి/లైటర్
సంపత్తురానికి రెండు సంపత్తురాలకి (ఒక పాత సంచిక ఉచితం)	200/- 350/-	800/- 1,400/-
మూడు సంపత్తురాలకి (రెండు పాత సంచికలు ఉచితం)	500/-	2,000/-
పదు సంపత్తురాలకి (నాలుగు పాత సంచికలు ఉచితం)	800/-	3,200/-

పల్లెస్రుజన చందాదారులు కండి, పల్లె జ్ఞానాన్ని వ్యాపింపజేయండి. చందాదారులుగా చేరాలనుక్కువారు ఈ క్రింది చిరునామాకు మీ యం.ఫి.లి పంపండి. మీ చిరునామా స్ప్రెంగ ప్రాయటం మరిపకండి.

పల్లెస్రుజన, 102, వాయుపురి, స్నిక్సపురి పశ్చిమ

సికింద్రాబాద్ - 500 094. ఫోన్: 040-27111959, సెల్: 9866 00 1678

E-mail : anchor@pallesrujana.org Visit us : www.pallesrujana.org

రేడా నేరుగా ఈ బ్యాంక్ లకోంటో జమ చేయండి.

మీ చిరునామాను స్ప్రెంగ మాత్ర ప్రాయంపండి రేడా యం.యం. రేడా ఇమెయిల్ చేయండి.

M/s Pallesrujana, Syndicate Bank, Sainikpuri, Secunderabad.
SB A/c No. 30232200019150, IFS Code : SYNB0003023